ΕΤΟΣ Η'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1624

ΤΡΙΤΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ | Σ. Ι. ΚΟΥΓΙΟΥΡΑΣ. Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

18/30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1874

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ὑπὲρ τὰ πρωτεύοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει ..... Φρ. 45
» » ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι ..... » 60
» » ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥουμανίᾳ ..... » 70
» » ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσσίᾳ ..... » 80

Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Ἀγγελίαι ... πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. | Ἐν τοῖς διαφόροις γρ. 10 τὸν στίχ.
Διατριβαὶ, ἐν τῇ 3 σελ. » 5 » | Λίρα Τουρκίας πρὸς γρ. 109.
Διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον -Αἱ μεταθέσεις τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλλήνων προξένων —- ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία. (ἡ σύστασις νέων ἀνωτέρων ὑπουργημάτων τῆς αὐτοκρατορίας)—Ἀγγλία (ἡ ἐγκύκλιος τῆς ἱσπανικῆς κυβερνήσεως)—Ῥωσσία (ἡ καθολικὴ στρατολογία. Ὁ νέος διοικητικὸς διοργανισμὸς ἐν Σιβηρίᾳ)—Κάτω Χῶραι (ὁ πόλεμος τῶν Ἀτσιναίων)—Βρασιλία (ὁ προϋπολογισμὸς)—Τελευταῖαι πολιτικαὶ εἰδήσεις—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ—Οἱ Ἑλληνόβλαχοι Ηπερώτης—Ἡ ὁμογενὴς κοινότης Ταγανρὸκ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ—ΕΜΠΟΡΙΚΑ — Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφήματα.

Κωνσταντινούπολις, 18 ἰουνίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οὐδὲν νεώτερον συνέβη ἐν Γαλλίᾳ σχετιζόμενον πρὸς τὴν ὑπὸ μελέτην ἤδη πρότασιν τοῦ κ. Καζιμὶρ Περιὲ μέχρι τῆς χρονολογίας τῶν τηλεγραφημάτων ἅπερ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἤτοι τοῦ παρελθόντος σαββάτου. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἐξηκολούθει ἐργαζομένη ἐπὶ τῶν ὑποβεβλημένων αὐτῇ δευτερευουσῶν προτάσεων αἵτινες ἀφορῶσι μᾶλλον εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἡμερησίας διοικήσεως ἢ εἰς τὸ θεμελιῶδες ζήτημα ὅπερ εἶναι τεθειμένον ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ἀλλὰ καὶ τὰς δευτερευούσας συζητήσεις κατορθόνουσιν οὐχ ἧττον οἱ φατριασμοὶ ἵνα καθιστῶσι στάδιον τῶν πολιτικῶν αὐτῶν διαπληκτισμῶν ὧν ζωηρότατον παρέστησε θέαμα τῇ 19 ἰουνίου τὸ ἐπεισόδιον τῶν λόγων τοῦ κ. Γαμβέττα. Ἐκτὸς δὲ τούτου αἱ συζητήσεις αὗται, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς κοινοβουλίοις, εὐκόλως μετατρέπονται εἰς πεδίον μάχης κατὰ τοῦ προσωπικῶς ἐνδιαφερομένου ἐν τῇ ἐξεταζομένῃ προτάσει ὑπουργοῦ ἢ καθ' ὅλης ἐν γένει τῆς κυβερνήσεως ἀναλόγως τοῦ μέτρου τῆς σημασίας τῶν συζητουμένων. Ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τῶν Βερσαλλιῶν συνεζητεῖτο ἐσχάτως σχέδιον νέων φόρων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κ. Μάγνου. Ἄδηλον κατὰ πόσον τὸ σχέδιον τοῦτο κατέστη ἀφορμὴ πολέμου κατὰ τοῦ σπουδαίου βοναπαρτιστοῦ ὅστις προίσταται ταμεῖων τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας καὶ περιοπτὸν κατέχει ἐν τῇ κυβερνήσει θέσιν, ἀλλ' ὅμως ἀναγγέλλεται ὅτι καὶ μεθ' ὅλην ἐπιμονὴν τοῦ κ. Μάγνου εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ συντεταγμένα καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν αὐτοῦ εἰς ἐναντία ἄλλων σχέδια, ἡ πλειονοψηφία κατεψήφισε τῶν προτάσεων αὐτοῦ. Ἴσως τὰ σήμερον ληφθησόμενα νεώτερα τηλεγραφήματα ἀναγγείλωσι ποίαν ἀπόφασιν ἔλαβεν ὁ κ. Μάγνος μετὰ τὴν ψῆφον ταύτην καὶ ἂν ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ πρὸς ἣν φαίνεται, ἀπέβλεπον οἱ καταψηφίζοντες τῆς πεπειραμένης ἄλλως οἰκονομικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς. Οὕτως ἐπολεμήθη ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μάγνου καθ' ὃν χρόνον ἔχομεν τὴν εἴδησιν ὅτι ἐκτὸς τῶν κύκλων τῆς Βουλῆς ἀνεκαλύφθη ἔνοπλος βοναπαρτιστικὴ συνωμοσία. Οὐδὲν εἰσέτι ὠνομάσθη πρόσωπον σπουδαῖον ὡς ἀναμεμιγμένον εἰς τὴν σκοτεινὴν ταύτην ὑπόθεσιν καὶ ἐνοχοποιούμενον, ἀλλ' οὐδ' ὡρίσθη ἀκριβῶς ἡ δύναμις τῆς συνωμοσίας ταύτης καὶ τὰ μέσα ἅπερ ἀνελογίζετο νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Εἰς ἀπορίαν μάλιστα δύναται νὰ ἐμβάλῃ ὅτι, ἐνῷ τὸ κίνημα ἐθεωρήθη σπουδαῖον, ἀφ' ἱκανοῦ δὲ χρόνου καὶ ἰδίᾳ τελευταῖον οἱ βοναπαρτισταὶ κατέστησαν τὸ ἀντικείμενον ζωηρᾶς μερίμνης καὶ ἀνησυχίας, βραδέα γίνονται βήματα καὶ χαλαραὶ ἐνέργειαι κατὰ τῆς ἀνακαλυφθείσης συνωμοσίας, ἐκτὸς ἂν ἦναι αὕτη ἀσήμαντός τις σκευωρία ἐξογκωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων κομμάτων. Καθὰ λέγει ὁ τηλέγραφος, ἐγένοντο μὲν ἔρευναι ἐν τοῖς γραφείοις βοναπαρτιστικῶν καὶ νομιμοφρόνων ἐφημερίδων ἀλλ' οὐδεμία σύλληψις βοναπαρτιστοῦ ὡς ὑπόπτου ἢ ἐνόχου ἐνηργήθη μέχρι τῆς 26 τρέχοντος μηνός. Δύναται νὰ ὑποθέσῃ τις ἀσφαλῶς ὅτι δὲν θὰ ἐγίνετο οὕτως ἂν ἐπρόκειτο περὶ ῥιζοσπαστικῶν. Παραλλήλως δὲ πρὸς τὰς εἰδήσεις ταύτας τίθεται καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας οἱασδήποτε ἀποφάσεως πρὸς ὁρισμὸν τοῦ πολιτεύματος διαλύσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἀναγγέλλει ὁ τηλέγραφος, ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν ἀπόφασιν ἔχει νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ νομίζομεν ὅτι δὲν ἀπητοῦντο πολλαὶ πληροφορίαι καὶ διαβεβαιώσεις ἐκ πηγῆς ὅπως ὑποθέσῃ τις συμπεραίνων ἔκ τε τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἐκ τῶν ἐπανειλημμένως ἐκδηλουμένων διαθέσεων τοῦ στρατάρχου προέδρου.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν ὅτι πολὺς ἐγένετο λόγος ἐν τῷ αὐστριακῷ τύπῳ περὶ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ στρατηγοῦ Κρούν ἀπὸ τῆς θέσεως ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἐν Αὐστρίᾳ, περὶ ἧς ἐγκαίρως ἐποίησε λόγον ὁ τηλέγραφος διαβιβάσας ἡμῖν καὶ ἀνάλυσιν τῆς πρὸς τὸν παρκιτηθέντα ὑπουργὸν αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ. Καθὰ φαίνεται, ὑπετέθη ὅτι τὴν ἀποχώρησιν ὑπουργοῦ ἀπολαύοντος τῆς γενικῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως ἐπὶ ἱκανότητι καὶ ἄκρᾳ εἰδικότητι παρεσκεύασεν ἱεροκυρίως ἐπιῤῥοὴ τις ἀντιδράσεως. Ἡ ἀποχώρησις τοῦ στρατηγοῦ Κιοὺν, λέγει ἡ «Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία» καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διὰ τοῦ τέως πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Βοημίας στρατηγοῦ Κόλλερ παρήγαγεν ἐν Οὐγγαρίᾳ ὅσον καὶ ἐν Αὐστρίᾳ ἀλγεινὴν ἔκπληξιν. Ὅλος ὁ φιλελεύθερος τύπος ἐκφράζει λύπην ἐπὶ τῷ γεγονότι, οὗτινος σχολιάζει τὴν σημασίαν, ἀλλ' ἀδυνατεῖ νὰ ἐμβατεύσῃ εἰς τοὺς προκαλέσαντας αὐτὸ λόγους. Βιενναία τις ἐφημερὶς συγκεφαλαιοῖ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς στρατιωτικῆς κρίσεως διὰ τῶν ἑπομένων λέξεων. «Διπλῆν ὑπέστημεν ἀπώλειαν· ἐζημιώθημεν ἕνα καλὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἕνα καλὸν διοικητὴν τῆς Βοημίας». Καὶ πραγματικῶς, ἐπάγει τὸ βελγικὸν φύλλον, ὁ στρατηγὸς Κιοὺν ἐφημίζετο ὡς δεξιὸς διοργανωτὴς, καίτοι δὲ ἀφῃρέθη ἀπὸ τοῦ ἔργου πρὶν ἢ διεξαγάγῃ αὐτὸ εἰς πέρας, οὐχ ἧττον ἡ νέα διοργάνωσις θέλει διατηρήσει τὸν τύπον τοῦ φιλελευθέρου καὶ συνταγματικοῦ πνεύματος τοῦ αὐτουργοῦ αὐτῆς. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ βαρῶνος Κόλλερ, διοικητοῦ ἱκανοῦ ὅσον καὶ στρατιώτου ἀνδρείου, ἡ αὐτοκρατορία ὀφείλει πρὸς αὐτὸν τὴν εἰρηνοποίησιν τοῦ βασιλείου τῆς Βοημίας, τοῦ τοσοῦτον βαθέως τεταραγμένου, ἔργον ὅπερ κατώρθωσε χωρὶς νὰ καταφεύγῃ εἰς βίαια μέτρα. Ὁπωσδήποτε αἱ τοσοῦτον ἀπροσδοκήτως γενόμεναι μεταβολαὶ θεωροῦνται ὡς τὸ προϊὸν τῆς μεταξὺ δύο ῥευμάτων διαιρούντων τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς σφαίρας ἐπικρατούσης πάλης. Ἐν τῷ ἐπεισοδίῳ τούτῳ ἀναμιγνύεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἀλβέρτου, γενικοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ στρατοῦ, οὗτινος ἡ ἐπιχορήγησις κατηργήθη ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὅστις ἀεί ποτε ἐπεζήτησε ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνωτέρας διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου. Ὁ ἄλλοτε ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου του στρατηγὸς Ζόχν, ὅστις περιεβλήθη ἐκ νέου τὰ καθήκοντα ταῦτα, θεωρεῖται ὡς χρησιμεύσας τὸ ὄργανον τῆς σκευωρίας ἥτις ἀπέληξεν εἰς τὸ γεγονὸς ὅπερ πλὴν τῶν αὐτουργῶν οὐδένα ἄλλον ἠχαρίστησε.

Αἱ φιλάνθρωποι προτάσεις περὶ διαῤῥυθμίσεως τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν καταλαμβάνουσιν ἀλληλοδιαδόχως τὰς ἀνωτέρας πολιτικὰς σφαίρας ἔντε τῷ παλαιῷ καὶ τῷ νέῳ κόσμῳ. Ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοβουλίου αὐτοῦ πρὸς τὴν βασιλισσαν καὶ ἀπὸ τῶν ἰδιωτῶν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἀποτείνονται εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πολέμου δι' ἀπολέμου μέσου λύσεως τῶν μεταξὺ ἐθνῶν διαφορῶν, τῆς διεθνοῦς διαιτησίας καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐν Βρυξέλλαις ὁσονούπω συναγείρεται κοσμικὴ σύνοδος πρὸς ἱλάρυνσιν τοὐλάχιστον τῶν τοῦ πολέμου δεινῶν μέχρις οὗ ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ Ἄρεως, ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις δὲν ἀμεριμνοῦσιν οὐχ ἧττον ἵνα συντελέσωσι καὶ αὗται εἰς τὴν φιλάνθρωπον ταύτην κίνησιν, καὶ τὸ ἔργον ἀναλαμβάνουσιν ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλή. Ὁρμωμένη ὑπὸ τῆς ἰδέας καὶ τοῦ πράγματος τῆς ναυτικῆς ἐπιῤῥοῆς τῆς βορειαμερικανικῆς δημοκρατίας ἡ πρώτη, παρεδέξατο σχέδιον περὶ διοργανισμοῦ ἐπιτροπῆς διεθνοῦς ἥτινι ἀνατεθήσεται νὰ μελετήσῃ τὰ πρὸς ἐγγύησιν τῆς ἀσφαλείας τῶν ναυτιλλομένων μέσα. Ἐν δὲ τῇ Βουλῇ ἐγένετο δεκτὴ πρότασις εὐχομένη ὑπὲρ τῆς συστάσεως διεθνοῦς διαιτησίας, εἰς ἣν ν' ἀναφέρωνται καὶ δι' ἧς νὰ λύωνται αἱ διεθνεῖς διαφοραί, ὥστε ὁ πόλεμος νὰ μὴ ἦναι πλέον ἡ ultima ratio nationum, τὸ ἔσχατον ἐπιχείρημα τῶν ἐθνῶν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἡ ἀμερικανικὴ Βουλὴ ἔδωκε νέαν ἐπίῤῥωσιν εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἣν ἔλαβε τὸ πρῶτον ὁ κ. Rishard ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν συνετάχθησαν ἀλληλοδιαδόχως τὰ κοινοφύλια τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Σουηδίας.

Ἐν Ἱσπανίᾳ τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς. Οἱ καρλισταὶ ἠττῶνται κατὰ χιλιάδας, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἐξακολουθοῦσι κρατοῦντες εἰς μετέωρον κατάστασιν τὰ πράγματα, διασπείροντες τὸν τρόμον ἐν αἷς εὑρίσκονται ἐπαρχίαις, καὶ ἀπασχολοῦντες σημαντικὰς δυνάμεις τῆς ἐν Μαδρίτῃ κυβερνήσεως. Ἀναγγέλλεται καὶ αὐθις νέα καταπρόπωσις δεκακισχιλίων καρλιστῶν περὶ τὴν Ἐστέλλην, ἔνθα κυρίως ἐπ' ἐσχάτων συνεκεντροῦντο αἱ στρατιωτικαὶ κινήσεις τοῦ στρατηγοῦντος τῶν κυβερνητικῶν στρατάρχου Κόγχα, ἡ δὲ πόλις αὐτὴ ἀναμένεται ἵνα πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐταῦ. Καὶ ὅμως ἀπὸ τῆς περὶ τὸ Βιλβάον μάχης νίκαι ἀνηγγέλθησαν τρεῖς σπουδαῖαι, ὁ δὲ ἐμφύλιος πόλεμος ἐξακολουθεῖ λυμαινόμενος. Φαίνεται ὅτι καὶ μετὰ τὰς ἥττας τὰ συντρίμματα τῶν καρλιστῶν ἀνασυνερχόμενα σχηματίζουσι νέα σώματα καὶ πάλιν ἀξιόμαχα, ἐπιῤῥωννύμενα δι' ἄλλων συμμοριῶν καὶ ἀνθιστάμενα κατὰ τῶν κυβερνητικῶν. Ἴδωμεν πότε θέλει λήξει καὶ ποῦ καταλήξει ἡ γονιμότης αὕτη τῆς πολεμικῆς ἀκμῆς τῶν καρλιστῶν ἀπέναντι τῆς δυνάμεως τῶν κυβερνητικῶν καὶ τῆς περιαδομένης δεξιότητος τοῦ γηραιοῦ ἀρχιστρατήγου αὐτῶν Κόγχα.

ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΞΕΝΩΝ.

Ἐὰν τὰ προξενεῖα ἐξυπηρετοῦντα τὴν διπλωματίαν καὶ διευκολύνοντα τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν ἐμπορικὰς σχέσεις καὶ τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, συμβάλλωσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν εἰρηνικωτέραν καὶ ἀδελφικὴν τῶν ἐθνῶν σύμπραξιν ἐὰν ὁ κυριώτερος αὐτῶν προορισμὸς ἦναι ἡ προστασία τῶν συμφερόντων τῶν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ἀποδοσιν αὐτῶν ὑπαγομένων, καὶ ἐπομένως διὰ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ταύτην κέκτηνται οὐ τὴν τυχοῦσαν σπουδαιότητα· ἐὰν προκειμένου ἰδίως περὶ τῶν ἑλληνικῶν προξενείων, ἦναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ σπουδαιότερος τῆς Ἑλλάδος προξενικὸς κλάδος ἐστὶν ὁ ἐν Τουρκίᾳ, τότε πάνυ εὐχερῶς ἕκαστος κατανοεῖ ὁπόση ἡ εἰς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα προξενουμένη ἀδικία καὶ βλάβη ἐκ τῆς κακῆς διοικήσεως τῶν προξενείων, ἐκ τῆς κακοῦπου μεταθέσεως τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐκ τοῦ εἰς τὰς σπουδαίας ἐκείνας θέσεις διορισμοῦ πολλάκις ἀνθρώπων πάντη ἀδεξίων καὶ ἥκιστα κεκτημένων τὰ ἔξοχα ἐκεῖνα πρασύντα, ἅτινα δὲν νὰ πτικοσμῶσι τὸν ἀντιπρόσωπον ἑνὸς κράτους, μιᾶς τινος οἱασδήποτε ἐλευθέρας δυνάμεως.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὑπουργοὶ δὲν ἀγνοοῦσι βεβαίως ὅτι ἅπαντα τὰ τοῦ προξένου προσόντα δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ἁπλῆν μόνον γνῶσιν δύο νομικῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὸ ἀσθενῶς ψελλίζειν τρεῖς λέξεις γαλλικὰς Ὁ πρόξενος ναὶ μὲν ὀφείλει πρὸ παντὸς, εἰ δυνατὸν, νὰ ἐπίσταται καλῶς τὰ νομικὰ καὶ νὰ μὴ ἦναι ἄπειρος τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ πρὸς τούτοις ὀφείλει νὰ γινώσκῃ καλῶς μίαν τινὰ διεθνῆ γλῶσσαν, τοὐλάχιστον τὴν γαλλικὴν, καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν ἐγχωρίων, παρ' οἷς κέκληται νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων. Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἄλλο τι προσαπαιτεῖται εἰς τὸν πρόξενον, πρωὶν ὅπερ, γενικῶς εἰπεῖν, δὲν εἶναι λίαν οἰκεῖον εἰς πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων—ἐννοοῦμεν τὸ προσηνὲς τοῦ ἤθους, τὸ πρὸς τὰ ἔξω εὐκαμπτον τοῦ χαρακτῆρος, τὸ περὶ τὴν γλῶσσαν λεπτὸν καὶ ἐγγενὲς, τὸ δὴ λεγόμενον, εὐγενεστάτην συμπεριφοράν. Ταῦτα λέγοντες οὐδὲ τὸ παράπαν σκεπτόμεθα, ἵνα πρυσάψωμεν οἱανδήποτε μομφὴν εἴς τινας τῶν Ἑλλήνων προξένων· ἄπαγε· ἀλλ' ἀνομολογοῦμεν ἁπλῶς τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς φαινομένου, τὴν ὑπὲρ τοῦ δέον, οὕτως εἰπεῖν, παρά τισιν ἀρχαϊκὴν ἀνατροφὴν, ἥτις συνίσταται εἰς τὸ εἰλικρινὲς μὲν, ἀλλὰ τραχὺ, πολλάκις δὲ καὶ ἀπότομον τοῦ χαρακτῆρος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίαις. Οἱ περὶ τὴν διπλωματίαν εἴτε οἱ περὶ τὴν καθόλου πολιτικὴν ἀσχολούμενοι, κατὰ γενικὴν πάντων ὁμολογίαν ὠφείλουσιν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους ν' ἀσκῶνται εἰς τὴν ἀπέναντι τῶν τρίτων συμπεριφορὰν καὶ ἐπιμελῶς νὰ φροντίζωσιν ὅπως τὴν διαγωγὴν αὐτῶν συμῤῥυθμίσωσι πρὸς τὰς ἑκάστοτε περισπάσεις.

Ἀλλ' ἐὰν ταῦτα περίπου εἰσὶ τὰ κυριώτερα προσόντα, ὧν ἄνευ ὁ πρόξενος κακῶν μᾶλλον ἢ ἀγαθῶν γίνεται παραίτιος, οὐδὲν ἧττον θὰ ἐσφάλλε μεγάλως πᾶς ὁ μὴ ἀποδιδοὺς τὴν πρασήκουσαν σπουδαιότητα καὶ εἰς τὸ πολυχρόνιον τῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν σταθερὰν καὶ διαρκῆ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διαμονὴν τοῦ προξένου. Τοῦτο δὲ ἀκριβῶς παρεῖδον πολλάκις, καὶ νῦν ἔτι παραγνωρίζουσιν, οἱ ἐν Ἑλλάδι πολιτικοί, οἵτινες ἐνίοτε τοσαύτην πάσχουσι μυωπίαν, ὥστε χάριν προσωπικῶν τινων φίλων, καὶ ὅπως ἐξοικονομήσωσι 200 ἢ 300 δραχμὰς εἴς τινας οἰκείους θεσιθήρας, παύουσιν ἀσκόπως καὶ μετοθέτουσιν ἀκαίρως ἱκανὰς δεκάδας προξένων, καὶ ταῦτα ἐν ᾗ ἐποχῇ σπουδαιότατα ἀνεκτίμητα συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ διατρέχουσι τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων!—Δὲν προτιθέμεθα ἐν τῷ παρόντι νὰ ἐκθέσωμεν ἐν γένει τὰ κατὰ τὰ ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνικὰ προξενεῖα, οὐδὲ νὰ μεμφθῶμεν ἑνίους τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν διὰ τὴν σπάνιον ἀνεπιτυχῆ πολλάκις ἐκλογὴν τῶν προξένων εἰς ταῦτα, ὡς μὴ ὤφελε, συντελέσαν πολλὰ κατὰ διαδοχὴν ὑπουργεῖα, καὶ πρὸς δικαίαν τῶν πραγμάτων κρίσιν ὀφείλει τις ν' ἀνακράμῃ πλείστους ἐνιαυτοὺς εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐν μόνον ὅμως γεγονὸς δὲν δυνάμεθα νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ, ἅτε δὴ ὂν ὅλως πρόσφατον, καὶ καθαρῶς εἰπεῖν οὐκ ὀλίγον σκανδαλῶδες, τοῦτο δ' ἐστὶν αἱ ἄκαιροι ἐκπαναὶ ἑλλήνων προξένων μεταθέσεις, ἃς τελευταῖον διέταξεν τὸ ἐν Ἑλλάδι ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Οὐδόλως διστάζομεν νὰ εἴπωμεν ἀπροκαλύπτως εἰς τὸν ἕλληνα ὑπουργὸν ὅτι δὲν ἐσκέφθη πολυφρονίμως, ὁπόταν βουλόμενος νὰ διορίσῃ οἰκεῖόν τινα εἰς τὸ ἐν Ἀκρίσσῃ προξενεῖον ἠνάγκαζε, τοὺς προξένους τῆς Ἀκρίσσης, Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως καὶ τῆς Σάμου νὰ ἐνκαλλάζωσι τὰς θέσεις ἀμοιβαίως, καὶ ὁπότε ἄνευ τινὸς ἀποχρῶντος λόγου ἔπαυε τῆς θέσεως αὐτοῦ τὸν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην καὶ ἐπέκεινα λίαν εὐδοκίμως τὴν Ἑλλάδα ὑπηρετήσαντα πρόξενον τῆς Σάμου. Ἔπειτα δὲ πάλιν ἠδυνάμεθα ἁρά γε νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑπουργὸν, διατί μετέθεσε τὸν τέως ἐν Θεσσαλονίκῃ πρόξενον εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πόλει εἰς τὴν Σάμον; Περὶ προβιβασμοῦ βεβαίως οὐδεὶς οὐνατὰι νὰ γείνῃ λόγος. Οἱ πρόξενοι ἐκεῖνοι, ὧν οὐδεὶς ἀρνεῖται τὴν περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων ἱκανότητα, ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον διατρίβοντες ὁ μὲν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Μακεδονίας, ὁ δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει, ἀπέλαυον τοσαύτης ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης παρά τε τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ τῶν ἐντὸς πύλεσιν ἐκείνας ὀθωμανικῶν ἀρχῶν καὶ τοσοῦτον καλῶς εἶχον γνωρίσει τὰ περὶ αὐτοὺς καὶ εἶχον κατίδει τὸν ἀρμοδιώτερον τρόπον τῆς προστασίας τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ὥστε ἀληθῶς εἰπεῖν, ὑπὸ οὐδεμίαν ἔποψιν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἄκαιρος δραστηριότης τοῦ κυρίου ὑπουργοῦ, προθυμοποιηθέντος ἵνα καὶ οὗτος φανῇ τι ποιῶν. Ἔτος δὲ τούτου οἱ διπλωματικοὶ ἐκεῖνοι ὑπάλληλοι, τοὐλάχιστον ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐγίνωσκεν ἐξόχως τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ ὀκτὼ ἤδη καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν ὑπηρέτει ἐν τινι πόλει ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον εἶχε μελετήσει τὰ κατὰ τοὺς Ὀθωμανούς, ὧν δὲ καὶ ἀγὴρ ῥέκτης καὶ δραστήριος, ἐκέκτητο οὕτω τὰ κυριώτερα προσόντα, ἅτινα δύναταί τις, καὶ ὀρείλει μάλιστα ν' ἀπαιτῇ παρὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλλήνων προξένων. Καὶ ὅμως οἱ ἐν Ἀθήναις ἐκ τῆς ὑψηλῆς ἕδρας τοῦ ὑπουργείου κατεδίκασαν τὸν δραστήριον ἐκεῖνον ὑπάλληλον νὰ διευθύνῃ τὸ ἐν Σάμῳ προξενεῖον, ἔνθα βεβαίως οὐδεμίαν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἔξει ἢ τὸ νὰ μένῃ ἀργὸς ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, περιμένων ἴσως ἵνα ἐλθόντος ἄλλου ὑπουργοῦ εἰς τὰ πράγματα μεταβληθῇ καὶ ἐκείνου ἡ τύχη.

Ἐπέσθημεν εἰς ἓν μόνον γεγονὸς, διότι καὶ τοῦτο ὑπολαμβάνομεν ἱκανόν. Πότε πρὸς Θεοῦ, οἱ ἕλληνες πολιτικοὶ θὰ κατίδωσι τὴν ἀληθῆ σπουδαιότητα καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐν Τουρκίᾳ προξενείων; Ἢ ἕως πότε ἀμβλυωποῦντες ἑκουσίως θέλουσιν ἀγνοεῖ, ὁποῖά τινα κατεργάζονται ἐνταῦθα οἱ πράκτορες ἄλλων ἐθνῶν; Ἢ μήπως καὶ ἐκεῖνοι νομίζουσιν, ὡς τινες Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι, ὅτι οὐδὲν κοινὸν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ τῶν ἔξω Ἑλλήνων;—Καλῶς θὰ ἔπραττεν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν ἄλλως πως ἐξοικονομῶν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν οἰκείων αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων, δὲν διώριζε προξένους ἐν Τουρκίᾳ τοὺς τυχόντας καὶ τοὺς παντελῶς ἀδαῶς ἔχοντας πρὸς τὰ πράγματα τῆς Τουρκίας· ἔτι δὲ καλλίτερον θὰ ἔπραττεν ὁ κύριος ὑπουργὸς, ἐὰν ὑπεστήριζε μᾶλλον τοὺς ἱκανοὺς, δραστηρίους καὶ τῶν ἐνταῦθα πραγμάτων ἐμπείρους διπλωματικοὺς πράκτορας, ἀντὶ νὰ κατεδικάζῃ αὐτοὺς εἰς ἀπραξίαν, διορίζων ἀκριβῶς τοὺς δραστηριωτέρους προξένους εἰς τὰς θέσεις ἐκείνας, εἰς ἃς φαίνονται καλλίτερον παντὸς ἄλλου προωρισμένοι οἱ ἀπόμαχοι καὶ οἱ συνταξιοῦχοι.—Τὰς ὀλίγας ἡμῶν ταύτας παρατηρήσεις προερχομένας ἐκ τῆς ἁπλῆς πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀγάπης, καὶ λεχθείσας χάριν αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις δὲν θέλουσι διέλθει ἀμελῶς, καθόσον οὐδόλως πιστεύομεν ὅτι καὶ οἱ ἕλληνες ὑπουργοὶ θεωροῦσιν ἡμᾶς ἀναρμοδίους εἰς τὸ ἀποφαίνεσθαι γνώμην περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΝΕΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν σπουδαιότατον ἀρθρίδιον ἀποσταλὲν ἐκ τῆς βαυαρικῆς πρωτευούσης εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα» τῆς Αὐγούστης καὶ προερχόμενον, ὡς φα

ὁ δὲ τρόπος μεθ' οὗ τοῦτο ἀναγγέλλουσιν εἶναι τοσοῦτον εὐπρεπὴς ὅσον καὶ ἀρμόδιος πρὸς τὰς περιστάσεις.

Ἡ ἐνεστῶσα θέσις τῆς ἐν Μαδρίτῃ κυβερνήσεως εἶναι ὄντως ἐξαιρετικὴ· οἱ διπλωμάται τῆς παλαιᾶς σχολῆς ἤθελον κρίνει αὐτὴν τερατωδῶς σφαλερὰν, ἀλλὰ κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις εἰθίσθημέν πως εἰς τὰς μεταπολιτεύσεις καὶ τὰς προσωρινὰς κυβερνήσεις, καὶ χωρὶς ν' ἀναγνωρίζωμεν ἐπισήμως τὴν τῆς Ἱσπανίας, ἀφίνομεν ἐκεῖ τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους καὶ διατηροῦμεν τοὺς ἰδικούς της.

Σήμερον ἡ κυβέρνησις τῆς Μαδρίτης νομίζει ἑαυτὴν ἱκανῶς ἑδραίαν καὶ δυναμένην ἑπομένως νὰ καταλάβῃ τακτικὴν θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Ὁ Σαλμερὼν καὶ ὁ Καστελὰρ ἐξ οὐδεμιᾶς ἐπιτυχίας ἠδύναντο νὰ ὠφεληθῶσιν ὅπως ὑποστηρίζωσιν τοιούτου εἴδους εὐχήν. Τὸ ἔτος 1873 ἐξέλιπεν ἐν μέσῳ γενικῆς ἀναρχίας Ἡ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀνάρρησις τοῦ Σερράνου ἐθεωρήθη μετ' εὐμενείας παρὰ τῶν ξένων ἀνακτοβουλίων, ἀλλὰ οὐδαμῶς μετήλλαξαν τὴν πρὸς τὴν Ἱσπανίαν διαγωγὴν αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ὀλίγοι μῆνες ἤρκεσαν ὅπως βελτιωθῇ ἡ τῶν πραγμάτων κατάστασις λίαν ἐπαισθητῶς· ἀναδιωργανίσθησαν αἱ δυνάμεις καὶ οἱ πόροι τοῦ ἔθνους, ὁ καρλισμὸς ὑπέστη ἥττων ἀφ' ἧς δυσκόλως θέλει ἀναλάβει, καὶ ἐπὶ τέλους θέλει βεβαίως ἐξαφανισθῆ ἐντελῶς κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν.

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἀρκούντως δικαιολογοῦσι τὴν πρὸς τὴν δημοσίαν γνώμην εὐγνωμοσύνην ἣν ἐκφράζει ἡ ἐν Μαδρίτῃ κυβέρνησις, καὶ ἂν ὁ Σερράνος ἐπετύγχανεν εἰς τὸ συστῆσαι μόνιμον κυβέρνησιν, δὲν βλέπομεν διατί θὰ διστάσωσι ν' ἀναγνωρίσωσιν αὐτὸν ὡς ἀνεγνώρισαν τὸν στρατάρχην Μὰκ-Μαών. Ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ὑπόσχεται ἀντιπροσωπευτικὰ καθιδρύματα, τὴν ἠθικὴν τάξιν, τὴν ἔκφρασιν τῆς κυριάρχου βουλήσεως τοῦ ἔθνους περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ πορείας. Ὑπολείπεται λοιπὸν αὐτῇ πολλὰ ὅπως προσελκύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Εὐρώπης· ἂν κατώρθονε νὰ εἰρηνοποιήσῃ τὴν χώραν καὶ νὰ παλινορθώσῃ τὴν κλονιζομένην πίστιν αὐτῆς, δὲν θὰ ἦτο μάταιον τὸ τελευταῖον αὐτῆς διπλωματικὸν διάβημα καὶ αἱ φιλικαὶ δυνάμεις δὲν θέλουσιν ἀρνηθῆ τὴν ἐπικύρωσιν ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως.

ΡΩΣΣΙΑ.

Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ. Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΣΙΒΗΡΙΑ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν.

Καθὰ ἀναγγέλλει ἡ «Φωνὴ» τῆς Πετρουπόλεως, ἥτις λέγει ὅτι τὰς πληροφορίας αὐτῆς ἀρύεται ἐξ αὐθεντικωτάτων πηγῶν, αἱ ἀνώτεραι στρατιωτικαὶ τῆς Ῥωσσίας ἀρχαὶ ἀσχολοῦνται περὶ τὴν ἀποπεράτωσιν νέου στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ, ὅστις θέλει εἶσθαι πάντῃ διάφορος τοῦ ἀπὸ τοῦ 1864 ἰσχύοντος. Τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα ἦν τὸ γαλλικὸν, συνιστάμενον εἰς τὸ κατατέμνειν τὸν στρατὸν κατὰ ὡρισμένας ἐπαρχίας, ἐνῷ τὸ νεώτερον θέλει ἐρείδεσθαι ὅλως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωσσικοῦ συστήματος τῆς κατὰ στρατιωτικὰ σώματα διαιρέσεως, ὅπερ μέχρι τινὸς ἦν καὶ πρότερον ἐν χρήσει ἐν τῷ ῥωσσικῷ κράτει. Τὴν εἴδησιν ταύτην ἐπιβεβαιοῖ καὶ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Μόσχας», ἥτις θεωρεῖσα ὅτι τὸ γαλλικὸν σύστημά ἐστι πρᾶγμά τι παρηγκωνισμένον, προστίθησιν ὅτι αἱ πρὸς τροποποίησιν τοῦ ἰσχύοντος στρατιωτικοῦ διοργανισμοῦ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ ἐδόθησαν ἤδη. Κατὰ τὴν «Φωνὴν» πρόκειται νὰ συγκροτηθῶσι 14 στρατιωτικὰ σώματα, ἐξ ὧν ἕκαστον θὰ σύγκηται ἐκ 2 μὲν μεραρχιῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ 1 τοῦ ἱππικοῦ τῆς γραμμῆς, ἐκ 3 δὲ μεραρχιῶν τοῦ πεζικοῦ καὶ 1 τοῦ ἱππικοῦ τῆς φρουρᾶς καὶ τῶν Γρεναδιέρων. Τὸ ἱππικὸν σύγκειται τό γε νῦν ἔγον ἐκ 10 μεραρχιῶν, ὧν ἑκάστη ἀπαρτίζεται ἀπὸ 6 συνταγμάτων. Τοῦτο νῦν αὐξηθήσεται κατὰ 2 μεραρχίας, ὥστε ἀπὸ τοῦδε τὸ ῥωσσικὸν ἱππικὸν θέλει ἀπαρτίζεσθαι ἐξ 72 συνταγμάτων.

Ὁ διοργανισμὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων (corps) συντάττεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τῶν πρωσσικῶν. Ὡσαύτως πρόκειται νὰ ἐπενεχθῶσιν μεταῤῥυθμίσεις καὶ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ Καυκάσου. Ὁ διορισμὸς τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων τροποποιηθήσεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸν σεπτέμβριον, ἐνῷ αἱ ἄλλαι οὐσιώδεις μεταῤῥυθμίσεις ἐπενεχθήσονται βραδέως καὶ κατὰ μικρὸν, καὶ τοῦτο ὅπως προληφθῶσιν αἱ ἐκ τῆς ταχυτάτης μεταβολῆς δυνάμεναι νὰ παρουσιασθῶσι παντοῖαι δυσχέρειαι. Ὡσαύτως τροποποιήσεις τινὲς ἐπηνέχθησαν ἐπὶ τῆς στολῆς. Ἡ «Φωνὴ» ἐξετάζουσα τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἰδέας τοῦ ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ πλεῖστοι ἐκ τοῦ περὶ τῆς καθολικῆς στρατολογίας νόμου· καθότι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ σπουδαίου ἐκείνου ῥωσσικοῦ ὀργάνου ἡ Ῥωσσία μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου στρατιωτικοῦ νόμου ἔξει ὑπὸ τὰ ὅπλα φοβερὰν δύναμιν, στρατὸν ἐξ 9 ἑκατομμυρίων (!) ἀνδρῶν, ὧν καὶ οἱ ἡμίσεις ὑπεραρκοῦσι βεβαίως.

Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Πετρουπόλεως» ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν κύκλων καὶ αἱ ἀνώτεραι διοικητικαὶ ἐν τῇ ῥωσσικῇ πρωτευούσῃ ἀρχαὶ σκέπτονται ἵνα τὴν Σιβηρίαν ὑποβάλωσιν εἰς νεώτερον διοικητικὸν διοργανισμόν. Κατὰ τὸ νέον σχέδιον ἡ ἐπαρχιακὴ διοίκησις τῆς Τοβόλσκης προσαρτηθήσεται εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν Ῥωσσίαν, ἐνῷ ἡ ἐπαρχία Γιενισεῖσκη ὑπαχθήσεται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς δυτικῆς Σιβηρίας· ταῦτα δὲ γίνονται χάριν τῆς ταχυτέρας διεκπεραιώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐπαρχιακῶν διοικητῶν. Ἐν δὲ τῇ Χαβαρόβκᾳ πρόκειται νὰ συσταθῇ τὸ κέντρον ἁπάσης τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως τῆς χώρας τῶν Οὐσσούρκ.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΤΣΙΝΑΙΩΝ.

Τὰ «Ἰνδικὰ Ἡμερήσια Νέα» τῆς 20 μαΐου λέγουσινὅτι αἱ ἐκ Σουμάτρας ἰδιωτικαὶ ἐπιστολαὶ δὲν περιγράφουσι τὰ τῶν Ἀτσιναίων διὰ χρωμάτων τοσούτῳ λαμπρῶν ὡς τὰ τῶν Ὁλλανδικῶν φύλλων. Λέγεται δὲ φανερῶς, ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ κυριωτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου, ἀντὶ νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Ὁλλανδῶν, ἧς ἕνεκα δῆθεν δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρῆται αὐτόθι δύναμις σημαντική, προέρχεται ἐκ τῆς ἀποθαῤῥύνσεως ἥτις κατέλαβε τοὺς ἀποικιακοὺς στρατιώτας συνεπείᾳ τοῦ τρόπου μεθ' οὗ διεξάγουσιν οἱ Ἀτσιναῖοι τὸν πόλεμον· ὅτι ἐκρίθη ἀσύνετον τὸ διατηρεῖν ἐπὶ πλέον τοὺς στρατιώτας τούτους ἐν Κρατὸν (μόνῃ θέσει ἣν οἱ Ὁλλανδοὶ κατώρθωσαν νὰ διατηρήσωσι), καὶ ἐπειδὴ ἐπικουρίαι δὲν δύνανται νὰ σταλῶσιν ἐξ Ἰαύας πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν νῆσον, ἐγένετο ἀνάγκη ν' ἀποπεμρθῶσι.

Δυστυχῶς (ἢ εὐτυχῶς, καθὼς τινες δυνατὸν νὰ φρονῶσιν), ὁ ὁλλανδικὸς στρατὸς εἶναι ἀποικιακὴ ἢ ἐγχώριος δύναμις ἐξ Ἰαυαίων καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφορεῖται ἰδεῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀτσιναίους καὶ τὸν περὶ τὸ πολεμεῖν τρόπον αὐτῶν, ἐκρίθη δὲ ἀναγκαῖον ν' ἀπευθυνθῶσιν ἐπίμονοι παρακλήσεις περὶ τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων, καὶ ἐν ὅσῳ ταῦτα δὲν φθάνουσιν, αἱ ἐργασίαι τῶν Ὁλλανδῶν ἀναστέλλονται.

Ἐν τούτοις δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ἀτσιναίους. Μέγας συνασπισμὸς πάντων τῶν μαλαίων Κρατῶν ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἀρχιπελάγει σχηματίζεται ἤδη πρὸς ἀμοιβαίαν καὶ ὁμόθυμον ὑπεράσπισιν αὐτῶν κατὰ τῶν Ὁλλανδῶν, καὶ ὅπως ζητηθῇ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως ἡ διατήρησις τῶν μετ' αὐτῶν συνομολογηθεισῶν συνθηκῶν. Ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος τούτου εἶναι ὁ Τούγκα Οὐδίν, σουλτάνος τῆς Λαρώτας, καὶ πραγματικὸς κυριάρχης τοῦ Περὰκ καὶ δύο ἢ τριῶν ἄλλων κρατιδίων, ὅστις λίαν εὐνοεῖται παρὰ τῆς κυβερνήσιως τῶν ἀγγλικῶν καθιδρυμάτων.

Εἶναιδὲ Μαλαΐς πονηρότατος καὶ εὐπαίδευτος, ἔχων ἰδέας μαλλον εὐρωπαϊκὰς, καὶ ἱκανὸς νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιον μεγάλης πολιτικῆς. Ὠρελούμενος ἐκ συνθήκης συνομολογηθείσης ὑπὸ τοῦ Ῥαζᾶ τῆς Σαλεγγὸρ καὶ ἄλλων μετὰ τῶν Ἄγγλων, ἐνῷ ταὐτοχρόνως συνήπτετο συμμαχία καὶ ἐπιμαχία μετὰ τοῦ Ἀτσὶν, παρεκίνησε τὴν ἀποικιακὴν κυβέρνησιν ἵνα προσαρτήσῃ εἰς τὴν χώραν αὐτῆς τὸ ἔδαφος ἑνὸς ῥαγιᾶ, ὅστις δὲν εἶχεν ἐκτελέσει πάντας τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου αὐτοῦ.

Τὸ μέτρον τοῦτο εἶχεν ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τῆς μητροπολιτικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὁ ἀποικιακὸς γραμματεὺς ἀπεστάλη ἵνα λάβῃ τὰς ἡνίας τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ νέου ἐδάφους,— νήσου κειμένης ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Περάτ, καὶ ἐχούσης πλούσια ὀρυκεῖα κασσιτέρου καὶ μεγάλας ποσότητας οἰκοδομησίμου ξυλείας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως παρέσχε τῷ Τούγκῃ Οὐδὶν μέσον πρὸς τὸ ἑλκύσαι βοηθείας εἰς τὸ Ἀτσὶν, καὶ διαμαρτύρησις πρόκειται ν' ἀποσταλῇ πρὸς τὴν βασίλισσαν παρὰ πάντων τῶν μαλαίων συμμάχων κατὰ τῆς παραβάσεως τῆς συνθήκης, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἀτσίν.

ΒΡΑΣΙΛΙΑ.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες πραγματεύμεναι περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς εὐρείας χώρας τῆς βρασιλιανῆς αὐτοκρατορίας λέγουσιν ὅτι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ 1873—74 ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀνέγραψε τὰ μὲν ἔσοδα τοῦ κράτους εἰς 12.360.707 λίρας ἀγγλικὰς, τὰς δὲ δαπάνας εἰς 11. 783.150, ἐξ οὗ προκύπτει πλεόνασμα ἑκ 577.557 λιρῶν στερλινῶν, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει ὅπως καλύψωσι τὰ ἔκτακτα ἔξοδα χάριν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ καὶ ἄλλας τινὰς ἐκτάκτους δαπάνας. Διὰ τὸ ἐπιὸν οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ 1874[75 διὰ μὲν τὰ ἔσοδα ὡρίσθησαν 12.425.688 λίραι στερλίναι, διὰ δὲ τὰς δαπάνας 11.714.443, ἐξ οὗ ἐπομένως πάλιν προκύψει πλεόνασμα 711.245 λιρῶν. Τὰς ἐκτάκτους ἐκείνας διά τε τὸν στόλον καὶ τὸν κατὰ γῆν στρατὸν ἐξαιτεῖται ὁ ὑπουργὸς, λέγων ὅτι εἰς πᾶσαν δεδομένην περίστασιν ἀνάγκη ἡ αὐτοκρατορία νὰ ἦναι ἀρκούντως ἰσχυρὰ, ὅπως ἀμύνηται κατὰ παντὸς ἐξωτερικοῦ κινδύνου. Ἡ παράγραφος αὕτη ὑπαινίττεται ἀναμφιβόλως τὰς μηκέτι διασκεδασθείσας φιλονεικίας καὶ διαφοράς, τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ τῆς Βρασιλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀργεντινῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ Παραγουάη.—Ἐκτὸς τούτων ὁ ὑπουργὸς ὑπισχνεῖται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἵνα τὸν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς δασμὸν, τὸν τεταγμένον ἐπὶ τῆς σακχάρεως, τῶν ἐρίων, τοῦ βάμβακος καὶ τῶν δερμάτων ἐλαττώσῃ ἀπὸ 9 εἰς 7 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν.— Τὸ κυμαινόμενον χρέος τῆς Βρασιλίας, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐκ 14.954.663 λιρῶν στερλινῶν χαρτονομίσματος, σύγκειται ἐξ 61.677.605 λιρῶν τῆς Ἀγγλίας.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Παρὰ τὴν μυστικότητα ἥτις τηρεῖται μετεξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν τριάκοντα ἐπὶ τῶν συνδιασκέψεων αὐτῆς πληροφορίαι τινὲς φθάνουσι μέχρι τοῦ δημοσίου. Οὕτως ἐγινώσκετο χθὲς ἐν Παρισίοις ὅτι κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Δυφὼρ ἔλαβεν αὐθις τὸν λόγον πρῶτος ὅπως ὑποστηριζῇ ἐκ νέου τὴν πρότασιν τοῦ κ. Καζιμὶρ Περιέ. Ὁ κ. Σεσνελόγγ ὑπεστήριξε κατόπιν τὸν καθαρὸν καὶ ἁπλοῦν διοργανισμὸν τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας. Τελευταῖον ὁ κ. Ταρτερὼν συνηγόρησεν ὑπὲρ παλινορθώσεως τῆς μοναρχίας. Ὁ κ. Βενταβὼν οὐδεμίαν καταλιπὼν ἐκ τῶν μοναρχικῶν, αὐτοῦ ἀρχῶν, ἐκήρυξεν ὅτι ἡ μοναρχία ἦτον ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ πρὶν ἢ παρέλθωσιν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ὅτι ὁ διοργανισμὸς τῆς ἑπταετοῦς ἐξουσίας ὠφειλε νὰ τελεσθῇ ὑπὸ μοναρχικὴν ἔννοιαν, κατὰ τρόπον δι' οὗ νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν χώραν μοναρχικοὶ θεσμοὶ μέχρις οὗ ἔλθῃ μονάρχης. Κατὰ τὸν κ. Βενταβὼν ἡ Βουλὴ δεσμεύεται ἄλλως ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 20 νοεμβρίου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Ἐπὶ τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὴν γενικὴν συζήτησιν ἀναβαλοῦσα εἰς τὴν προσεχῆ τετάρτην τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄρθρων. Πανταχόθεν βιάζεται ν' ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον αὐτῆς.

Τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων εἰς τὴν «Βελγικὴν Ἀνεξαρτησίαν» ἐπιβεβαιοῖ τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς δεξιᾶς διαπραγματεύσεις πρὸς παλινόρθωσιν τῆς μοναρχίας καὶ τὴν μικρὰν ἐλπίδα ἐπιτυχίας ἣν παρέχουσι. Φαίνεται ὅτι ἐν Φροσδόρφ συγκατανεύουσιν εἰς τὸ ποιῆσαί τινας παραχωρήσεις, ἀλλ' αὐτὸ τὸ δεξιὸν κέντρον αἰσθάνεται ὅτι παρῆλθεν ἡ εὐαρον ὥρα πρὸς τὸ ἐπαναγαγεῖν τὸν Ἑρρίκον Ε', καὶ ἂν ἐποιεῖτο χρῆσιν τῶν μέσων εἰς ἃ θέλουσι νὰ ὁδηγήσωσι αὐτὸν, ἤθελε κατορθώσει μόνον ν' ἀπολέσῃ ἐντελῶς τὴν ὑπόληψιν τοῦ τόπου. Αὐτοκρατορία ἢ δημοκρατία, ἰδοὺ τοῦ λοιποῦ οἱ δύο ὅροι τοῦ προβλήματος, καὶ τό γε νῦν ἔχον, ἕνεκα τῆς τυφλώσεως τῶν μοναρχικῶν, ἡ αὐτοκρατορία εἰς ἣν ἀφέθη ἀπὸ τῆς 24 μαΐου πλήρης ἐξουσία περὶ τὴν διάδοσιν αὐτῆς, ὅτε συνηλαύνοντο πανταχόθεν οἱ δημοκρατικοὶ, πλάττει ὑπαδοὺς μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνατραπέντων εὐήθων καὶ φιλοδόξων.

Ἡ ἐκ Παρισίων εἰς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου ἀπευθυνθεῖσα ἀλληλογραφία, ἥτις δίδωσι νέας καὶ περιέργους λεπτομερείας περὶ τῶν διαπραγματεύσεων αἵτινες προηγήθησαν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀψιμαχίας τῶν μοναρχικῶν κατὰ τὸν παρελθόντα ὀκτώβριον, προξενεῖ βεβαίως μέγαν θόρυβον ἐν Παρισίοις, ἔνθα θέλουσι νὰ κατενεχθῇ τραῦμα ἐπὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς παρὰ τοῦ τμήματος τοῦ δεξιοῦ κέντρου ὅπερ ἀκολουθεῖ τὸν κ. δοῦκα δ' Ὠλιφρὲ Πασκυιέ, ᾧ ἀναφέρεται ἡ πρωτοβουλία τῆς δημοσιεύσεως ταύτης. Ἡ πρώην ἐπιτροπὴ τῶν Ἐννέα, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ἀνεκινήθησαν πᾶσαι αἱ μοναρχικαὶ ῥᾳδιουργίαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐνόησεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν προσβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἄστεος. Ὁ πρώην πρόεδρος αὐτῆς, ὁ στρατηγὸς Σαγκαρνιέ, ἐνύμισε λοιπὸν ὅτι ὀφείλει ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Γάλλον» ἐπιστολὴν ἐν ᾗ γέρων στρατηγὸς βιάζεται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» δημοσιευθεισῶν πληροφοριῶν. Ἐπιχειρεῖ δὲ τινας ἀσημάντους ἀναιρέσεις λεπτομερειῶν, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ πῶς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 19 προηδρεύεν ἐπιτροπῆς—πρακτικὰ ὧν ἡ ἀκρίβεια ἐγένετο κατὰ τὸν παρελθόντα νοέμβριον ἀφορμὴ τοσούτων διαφιλονεικήσεων—ἀπεσιώπησαν τὰ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» ἀνακαλυφθέντα γεγονότα, διότι εἶχον, κατὰ τὴν ἰδέαν τῆς ἐπιτροπῆς, χαρακτῆρα ἐμπιστευτικόν.

Ὁ κόμης Δάμας εἷς τῶν ἐπιστηθίων τοῦ κόμητος Σαμβόρ, διατρίβει ἀπό τινος ἐν Βερσαλλίαις ὅπου μετέβη ὅπως συμφωνήσῃ μετὰ τῶν νομιμοφρόνων ἀντιπροσώπων καὶ ὑποδείξῃ αὐτοῖς μετὰ ποίων μέτρων ὁ κόμης Σαμβόρ δύναται νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὰς συνταγματικὰς ἐγγυήσεις ἃς παρ' αὐτοῦ αἰτοῦνται. Ἡ ἄρτι γενομένη διακήρυξις τοῦ Λουκιανοῦ Βρουὶν πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐπιτροπὴν συνεφωνήθη μετὰ τοῦ κ. Δαμᾶ.

Ἐπίσης δὲ μετὰ τοῦ κ. Δαμὰς προπαρεσκευάσθη σπουδαῖος λόγος τοῦ κ. Ταρτερὼν ἀπαγγελθεὶς ἐν τῇ συνταγματικῇ ἐπιτροπῇ τῇ 22 ἰουνίου καὶ ἐκδηλῶν παρὰ τῷ βασιλεῖ συνταγματικωτέραν διαγωγήν. Ὁ κ. Ταρτερὼν διέμεινεν ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἰδέας συντάγματος συζητουμένου μεταξὺ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Δὲν πιστεύεται ὅμως ἐν τοῖς κοινοβουλευτικοῖς κύκλοις ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία τις μεταξὺ τοῦ δεξιοῦ κέντρου καὶ τῆς ἄκρας δεξιᾶς, ἥτις κακῶς πράττουσα νομίζει ὅτι ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέντρου ἐξαρτᾶται τὸ νὰ συστήσῃ τὴν μοναρχίαν ἐνούμενον μετ' αὐτῆς ὅπως δεχθῇ τὸν κόμητα Σαμβόρ καὶ σὺν αὐτῇ ἔτι τὴν λευκὴν σημαίαν.

Τὸ δεξιὸν κέντρον δὲν θέλει νὰ περιπλακῇ εἰς τὸ σύμβαμα τοῦτο, διότι γινώσκει ὅτι ἡ χώρα δὲν θὰ ἠκολούθει αὐτῷ.

Τῷ κ. Γκυιδὰλ (ἐκ τῆς ἀριστερᾶς) ἀποδίδοται ἡ πρόθεσις τοῦ καταθέσαι σήμερον νέαν περὶ διαλύσεως πρότασιν.

Ὁ κόμης Σωδορδὺ θέλει ἀπέλθει εἰς Βέρνην προσεχῶς, ὅπως ἐνασχοληθῇ περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ καρδιναλίου ἀρχιεπισκόπου Βεσανσῶνος.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν διατήρησιν φιλικωτάτων σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλβετίας.

Καθ' ἃ φαίνεται θέλουσι καταδιωχθῆ αἱ ἐπιτροπαὶ τῆς ἐπὶ τὸν λαὸν ἐκκλήσεως.

Οἱ βοναπαρτισταὶ δὲν ἤθελον νὰ διασπείρωσιν ὀλιγωτέρας τῶν ἓξ ἑκατ. φωτογραφιῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος· ἀλλὰ τὸ μέσον τοῦτο τῆς διαδόσεως εἰς τοσαύτας ποσότητας ῥητῶς ἀπηγορεύθη. Ἐπειδὴ δὲ ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ ἀπεικονίζετο φέρων τὴν μεγάλην αὐτοῦ ταινίαν, ὁ εἷς τὴν διανομὴν ταύτην δοθεὶς χαρακτὴρ ἐφάνη μὴ ἐπιτρέπων εἰς τὴν κυβέρνησιν ν' ἀγνοῇ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἦτον ἐν ταὐτῷ εἶδος ἀπειλῆς κατὰ τῆς ὑφισταμένης κυβερνήσεως καὶ διαμαρτύρησις κατὰ τοῦ ἐκθρονιστικοῦ ψηφίσματος ἐν τῇ Συνελεύσει τῇ 6 μαρτίου 1871. Οἱ βοναπαρτισταὶ διατελοῦσιν εἰς ζωηροτάτας διαπραγματεύσεις ὅπως ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, ἀλλὰ φρονεῖται ὅτι δὲν θέλουσιν ἐπιτύχει. Ἡ ὑποστήριξις ἣν ἀφ' ἑτέρου δύνανται νὰ ὑποσχεθῶσινείς τὴν κυβέρνησιν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐν τῇ συνελεύσει, ἀρκοῦσα ὅπως ἐπενέγκῃ τὴν ἐπιψήφισιν ἑνὸς ἄρθρου τοῦ δημοτικοῦ νόμου,- εἶναι πάντῃ ἀσήμαντος ἐν τῇ παρασκευαζομένῃ μεγάλῃ κρίσει, ἐν ᾗ ἄλλως τὸ ὑπ' αὐτῶν διαδραματισθησόμενον πρόσωπον εὑρίσκεται προδιακεχαραγμένον πρὸς καταπολέμησιν τῆς προτάσεως Περιέ.

Φήμη διαδίδοται ὅτι διαβήματα ἐγένοντο παρὰ τῷ κόμητι Σαμβόρ ὅπως μεταβῇ εἰς Παρισίους.

Πρόκειται νὰ ἐπερωτηθῇ τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ληφθέντων μέτρων ὅπως ἐμποδισθῶσιν αἱ ἐνέργειαι τῶν βοναπαρτιστῶν.

Ὁ κ. Γαμβέττας θέλει ἀπαγγείλει τῇ 24 ἰουνίου λόγον ἐν ἰδιωτικῷ συμποσίῳ ἐν Βερσαλλίαις πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐπετηρίδος τοῦ στρατηγοῦ Hoche.

Τὸ ὑπὸ τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου ἀναφερόμενον ἐπεισόδιον ἐπηύξησε τὰς διαιρέσεις μεταξὺ τῶν μοναρχικῶν.

Πιθανὸν εἶναι νῦν ὅτι αἱ προτάσεις τῶν κ.κ. Περιὲ καὶ Λαμβὲρ θέλουσιν ἀπορριφθῆ ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως, καθὼς καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Wallon καὶ νέα πρότασις τῶν μοναρχικῶν, ὧν ἡ παρουσίασις εἶναι βεβαία.

Οἱ δημοκρατικοὶ χαίρουσιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὡς μελλούσῃ νὰ ἐπενέγκῃ ἀναπορεύκτως τὴν διάλυσιν.

Μεταξὺ τῶν συντηρητικῶν δύο ἰδέαι προεβλήθησαν, οἱ μὲν ἐπεθύμουν ν' ἀναβάλωσι μέχρι τοῦ χειμῶνος πάντα τὰ συνταγματικὰ ζητήματα· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Συνέλευσις θέλει ἀρχίσει τὰς διακοπάς αὐτῆς ἐν μέσῳ ἢ ἐν τέλει τοῦ ἰουλίου· οἱ δὲ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐπέμβῃ ὁ στρατάρχης Μὰκ Μαὼν διὰ διαγγέλματος, μετὰ τὴν ἀπόῤῥιψιν τῶν διαφόρων συνταγματικῶν προτάσεων, καθιστῶν τὴν Βουλὴν ὑπεύθυνον διὰ τὰς συνεπείας τοῦ μὴ διοργανισμοῦ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, οὗ ἡ ὑπόσχεσις περιέχεται ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς 20 νοεμβρίου.

Ὁ κ. στρατάρχης Μὰκ Μαὼν τηρεῖ ἐντελῆ ἐπιφύλαξιν, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τὴν ἀπόφασιν ἣν ἐπὶ τέλους θέλει λάβει.

Πρόδηλον δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη θέλει ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν σοβαρότητα τῶν περιστάσεων.

Ἡ παρά τινων ἐφημερίδων ἀναφερομένη σήμερον φήμη, ὅτι ὁ στρατάρχης Μὰκ-Μαὼν ὑπεσχέθη τῷ 1873 νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸν στρατὸν τὴν λευκὴν σημαίαν εἶναι ἀπολύτως ψευδής.

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Τριάκοντα ἐγκατέλιπε τὸ περὶ Ἄνω Βουλ

γείω ἀγγλικῆς μοίρας κ. Δρυμμὸν δὲν ἀνεχώρησεν, ὡς ἐρρέθη, ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν, προτιθέμενος ἵνα παρουσιασθῇ ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀκροάσει πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν Σουλτάνον.

—

Ὁ «Ἀνατολικὸς Χρόνος» διαψεύδει τὴν φήμην ὅτι ἡ Τράπεζα Τόμσον Βούκρ καὶ Σα τοῦ Λονδίνου εὑρίσκεται εἰς οἱασδήποτε διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως.

—

Ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ μεγάλη βεζιρεία ἀπηύθυνεν ἐσχάτως ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς γενικοὺς διοικητὰς ἐντελλομένη αὐτοῖς ἵνα ἐπιχειρήσωσιν ὅσον τάχος τὴν ἐκ νέου ἀπογραφὴν τῶν καθ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορίαν νέων μουσουλμάνων τε καὶ μή, καθ' ὅσον ἕνεκα διαφόρων αἰτίων τὰ μητρῶα ἐν οἷς εἰσὶ γεγραμμένοι οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὴν στρατολογίαν παρημέλησαν καὶ δὲν ἐκπροσωποῦσι πλέον τοὺς ἀκριβεῖς ἀριθμούς, ἐκ τούτου δὲ προκύπτουσιν ἤδη συγχύσεις καὶ διαμφισβητήσεις.

—

Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Χρόνον», ὁ σεισμὸς τῆς παρελθούσης παρασκευῆς ἐπήνεγκεν εἰς τὸν Τερσανέ, ἐν τῇ δεξαμενῇ τῶν ἐπισκευῶν τῶν ἀτμοπλοίων, τὴν μετανίνησιν πολλῶν δοκῶν ὑποβασταζόντων θωρηκτὸν σκάφος ἄρτι ναυπηγούμενον. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ λίθων τινῶν μετατοπισθεισῶν, τὸ ὕδωρ εἰσέρρευσεν εἰς τὴν δεξαμενήν, τοῦθ' ὅπερ παρεκώλυσε πᾶσαν ἐργασίαν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου καθ' ἣν πλῆθος ἐργατῶν ἠσχολήθη εἰς τὴν ἐκκένωσιν τοῦ ὕδατος ἀπὸ τῆς δεξαμενῆς.

—

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13|25 ἰουνίου, ἡ πριγκηπέσσα θυγάτηρ τῆς Α. Υ. τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Ἀϊδὲ χανὴμ ἐπισκερθεῖσα ἐσχάτως τὴν νῆσον, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτῆς ἀφῆκεν ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῆς κοινότητος τὸ ποσὸν 25 ἀγγλικῶν λιρῶν· ἴσον δὲ ποσὸν ἐδωρήσατο καὶ διὰ τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ πτωχοὺς Ὀθωμανούς. Ἡ εἰς τὸ νοσοκομεῖον δωρεὰ τῆς Α. Υ. ἐφείλκυσε τὴν δικαίαν εὐγνωμοσύνην τῶν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καθιδρύματος ἐνδιαφερομένων, ἤτοι ἁπάσης ἐν γένει τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος.

—

Ἡ νομαρχιακὴ ἐφημερὶς Ἰκονίου ἀναφέρει ὅτι σπουδαία πυρκαϊὰ ἐξερράγη τῇ 31|12 ἰουνίου εἰς Ἐρέγλη καὶ ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν τὸ πῦρ κατέστρεψε 221 ἐργαστήρια, πρεῖς ἀποθήκας, ἓν καφενεῖον, ἓν χάνιον καὶ τρία τζαμία ἔβλαψε καιρίως. Τὸ πῦρ ἐπεξετάθη τοσοῦτον καὶ ἀπετέφρωσεν ὅλην σχεδὸν τὴν ἀγορὰν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀντλιῶν καὶ ἄλλων βοηθητικῶν μέσων κατὰ τοῦ πυρός.

—

Κατ' εἰδήσεις αὐτοῦ ἐξ Ἀγκύρας, ὁ «Ἀμερόληπτος» τῆς Σμύρνης δημοσιεύει ἀφήγησιν τοῦ τρόπου καθ' ὃν γίνεται ἡ διανομὴ τῶν τροφῶν εἰς τοὺς λιμώττοντας ἐνδεεῖς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ οἴκου Τόμσον διὰ τῶν ἐνεργηθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεισφορῶν βοηθουμένους, ὡς καὶ τὸ θέαμα ὅπερ παριστᾷ ἡ σπουδὴ τῶν πασχόντων ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς χορηγίας τῶν τροφῶν. Ὁ «Ἀμερόληπτος» ἄρχεται ἀναφέρων ὅτι διοθείσης διαταγῆς ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου διοικήσεως ὅπως ὅσοι δύνανται νὰ περιπατῶσιν ἀπέλθωσιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν χώρας, ὅπου ληφθήσεται πρόνοια περὶ αὐτῶν ἵνα ἐφοδιασθῶσι διὰ τῶν πρὸς ζωἀρκειαν, πολλοὶ τῶν δυστυχῶν ἐξῆλθον τοῦ στρατῶνος, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ταξειδεύσωσι περιφέρονται εἰς τὰς ἀγυιὰς καὶ ῥύμας τῆς πόλεως. Κατόπιν ὁ «Ἀμερόληπτος» ἀφηγεῖται τὰ τῆς διανομῆς τῶν τροφῶν. Ὁ κ. Τόμσον, λέγει, ἐχορήγησε καὶ εἰς αὐτοὺς τροφὰς, ἐν ὅσῳ εὑρίσκονται εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν. Ἡ σκηνὴ τῆς διανομῆς ζωοτροφιῶν εἶναι λίαν συγκινητική. Περὶ ὄρθρον ἀνοίγονται αἱ θύραι τοῦ Καπὰν χανίου ἔνθα εὑρίσκεται ὁ κλίβανος τοῦ κ. Τόμσον, καὶ τὸ πλῆθος ὁρμᾷ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ καταστήματος. Ἐκεῖ μακρὰ σειρὰ λεβήτων ἀναδίδει ὀσμὴν τοῦ πιλαφίου καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἵσταται τράπεζα κεκαλυμμένη ὑπὸ σωροῦ μεγάλων τεμαχίων καλοῦ ἄρτου. Ἡμίσεια δωδεκάς χωροφυλάκων ὡπλισμένων μόνον μετὰ ἰσχυρῶν ῥοπάλων, τηρεῖ τὴν τάξιν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, ἀλλὰ μετὰ πολλοῦ κόπου. Οἱ ἄνδρες οὗτινες εἶναι ἅπαντες σχεδὸν τυφλοί, ἀσθενεῖς ἢ ἀνίκανοι εἰς ἐργασίαν τάσσονται κατὰ σειρὰν ἀφ' ἑνὸς περιμένοντες ἵνα πρῶτον αἱ γυναῖκες χορτάσωτι. Τὰ παιδία καὶ τὰ βρέφη μετὰ τῶν μητέρων αὐτῶν ἔρχονται ἐν πρώτῃ γραμμῇ μάγειρός τις, οὗτινος αἱ ἀναπάλλουσαι παρειαὶ δεικνύουσιν ὅτι δὲν γνωρίζει τί θὰ εἰπῇ πεῖνα, σείει ὑψηλὰ ὑπερμεγεθές τι κοχλιάριον καὶ ἡ διανομὴ ἄρχεται. Τρυβλία πολλὰ ὀλίγα ὑπάρχουσι, καὶ ἔλλειψις ὁλοσχερὴς κοχλιαρίων καὶ πηρουνίων, λαμβάνει δὲ ἕκαστος τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ μανδυλίου ἢ τοῦ φεσίου αὐτοῦ. Μετ' ὀλίγον ὅλον τοῦτο τὸ πλῆθος κάθεται κατὰ γῆς καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ὁ μέγας ὄγκος τῶν τροφῶν γίνεται ἄφαντος. Πολλοὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀνανεώσωσι τὴν δύσιν, ἀλλ' ἐν τούτοις οὐδεὶς γογγύζει, οὐδεὶς παραπονεῖται· μόνον βλέπει τις ἔνθεν κακεῖθεν παιδία τινὰ ζητοῦντα κατὰ γῆς κόκκους ὀρύζης δυναμένους τυχαίως νὰ διαφύγωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐσθιόντων, ἀλλὰ σπανίως εὑρίσκουσι. Ἐκτὸς τοῦ πιλαφίου διανέμεται ζωμὸς εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ὑποφέρωσι στερεωτέραν τροφήν, καὶ ἔπειτα τὸ πλῆθος διαλύεται εὐλογοῦν τοὺς εὐεργέτας του. Πλείους τῶν 260 οἰκογενειῶν ὁλοσχερῶς στερουμένων τροφῆς συντηροῦνται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τροφοδοτούμενοι καθ' ἑκάστην.

—

Τὸ ἑπόμενον κακούργημα ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς «Τουρκίας» γενόμενον τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔν τινι οἰκίᾳ κειμένῃ κατὰ τὸ Ζιντζηρλῆ-κουγιοὺ καὶ κατοικουμένῃ ὑπό τινος ἰταλοῦ ὑπηκόου. Εἶχεν ἐξέλθει οὗτος τῆς οἰκίας καὶ ἔμεινεν ὁ ὑπηρέτης του μόνος, ὅτε παρουσιάσθη αἴφνης ξένος τις φέρων στρατιωτικὴν στολὴν καὶ ἐζήτει ν' ἀναίξῃ τὴν θύραν διὰ τῆς βίας. Ὁ ὑπηρέτης ἀντέστη ὅσον ἠδυνήθη, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐκβιάσας τὴν θύραν εἰσῆλθε, καὶ ἀμέσως ἐπετέθη κατὰ τοῦ ὑπηρέτου, ὅστις ἥρξατο βάλλων ὀξείας κραυγὰς, αἵτινες ἐφυγάδευσαν τὸν κακοῦργον· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον οὗτος ἐπανῆλθε συνοδευόμενος καὶ ὑφ' ἑνὸς συντρόφου, καὶ ἀφοῦ ἐκακοποίησαν τὸν ὑπηρέτην, ὑπεξήρεσαν ὅπερ εὗρον πρόχειρον χαρτοφυλάκιον περιέχον διάφορα ἔγγραφα ἄχρηστα μὲν πρὸς πάντα ξένον, ἀλλὰ χρησιμώτατα τῷ κυρίῳ αὐτῶν. Οὗτος ἐπανελθὼν καὶ τοῦ ὑπηρέτου διηγηθέντος αὐτῷ τὰ γενόμενα ἀνεφέρθη εἰς τὸ προξενεῖόν του καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ θέλει ἀνακαλύψει τοὺς ἐνόχους καὶ τιμωρήσει αὐτοὺς παραδειγματικῶς.

—

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ βιλαετίου Ἀδάνων «Σεϊχὰν» ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν εἰσοδίων, αἵτινες ἀναγγέλλονται ἐξαιρετικῶς ἄφθονοι, τὰ σιτηρὰ ἅπερ ἐπωλοῦντο τέως εἰς τιμὰς λίαν ὑπερόγκους ὑπετιμήθησαν, καὶ ὁ σῖτος ἀπὸ 55 γρ. τὸ κοιλὸν Κωνσταντινουπόλεως ἐξέπεσεν ἤδη εἰς 18—20 γρ., ἡ δὲ κριθὴ τιμωμένη ἄχρι τοῦδε 30 γρ. ἤδη πωλεῖται 6—7 γρ. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἄρτος πωλεῖται 40 πκρ. τὴν ὀκᾶν, ἐνῷ πρό τινων μόλις ἑβδομάδων ἐπωλεῖτο 92 παράδες.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΟΒΛΑΧΟΙ ΠΡΕΣΡΕΝΗΣ.

Οἱ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πορεπίδημοι Ἑλληνόβλαχοι τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τὰ καίρια λυπηθέντες καὶ ἀνησυχήσαντες ἐπὶ τῇ κατασκευαζομένῃ ἐν τοῖς πατριαρχείοις νέᾳ ἀποφάσει περὶ τῆς συμβιβασθείσης ἄλλοτε ὑποθέσεως τῶν ἐν Πρεζρένῃ Ἑλληνοβλάχων, παρωρμήθησαν ἐσχάτως πρὸς σύνταξιν κοινῆς ἀναφορᾶς, ἥτις καλυφθεῖσα ὑπὸ τριακοσίων περίπου ὑπογραφῶν, ἐπεδόθη τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην δι' ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Α. Π. τὸν πατριάρχην κ. Ἰωακείμ.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ὧδε:

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον.

Παναγιώτατε δέσποτα, ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος.

Οἱ εὐσεβάστως ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου καὶ λοιπῶν ἐπαρχιῶν Γραικο-Βλάχοι, χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι καὶ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα πληροφορούμενοι μετὰ λύπης, ὅτι ἐνέργειαι καταβάλλονται πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν καὶ μεταβίβασιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν Σέρβων τοῦ ἐν Πρεσρένῃ ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐκεῖ σχολείων ἀκινήτων κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκεῖ κοινότητα τῶν ἀοιγενῶν ἡμῶν, προσερχόμεθα καὶ αὖθις μετὰ υἱικοῦ σεβασμοῦ, ὅπως διαβεβαιώσωμεν τήν τε Ὑμετέραν Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν ἁγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι ἡ ἀπαισία αὕτη εἴδησις ἐνέβαλεν ἡμᾶς εἰς ἀλγεινὴν ὀλίψιν τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον προβλέπομεν, ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ καταταραχθήσονται τὰ πνεύματα πάντων μὲν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἰδίως δὲ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογενῶν ἡμῶν, λογισόντων πρὸς ταῖς καταλοιδόρησι καὶ ἁρπαγαῖς, ἃς ὑπὸ τῶν σχισματικῶν ὑφίσταντο, ὡς ἄλλην ἐνδειξιν ἀπογνώσεως τὴν παραγνώρισιν τοῦ δικαίου τῶν ἐν Πρεσρένῃ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀδυνατοῦντες νὰ πιστεύσωμεν τὴν ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας παραδοχὴν τοιούτων ἐνεργειῶν δι' ὑπόθεσιν τελεσιδίκως ἀποφασισθεῖσαν παρ' Αὐτῆς, καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, σπεύδομεν ὅπως δήποτε νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ πάσης πράξεως τροποποιούσης τὸ καθεστὸς τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας, ἣν οἱ ἡμέτεροι ὁμογενεῖς, ἐκτὸς τῆς πόλεως κειμένην, πρὸ αἰῶνος παρέλαβον, καὶ ἀπὸ τεκέν οὖσαν ἐγκρίσει τῆς ἐκεῖ ἐγχωρίου ἀρχῆς, μετεσκεύασαν εἰς ἣν ἤδη εὑρίσκεται κατάστασιν διὰ πολυδαπάνων ἐπανῃσήσεων, ὅπως ἱερουργῶσιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Βασιλείων καὶ Χρυσοστόμων, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ δὲ ἀδιαφιλονείκητος καὶ νόμιμος κατοχὴ τοῦ ναοῦ τούτου τεκμηριοῦται ἔκ τε τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ ἐκ τῶν τάφων τῶν πατέρων τῆς γραικοβλαχικῆς κοινότητος κειμένων ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτοῦ.

Ἀναλογιζόμενοι ὅτι οἱ δωδόξοι ἡμῶν Σέρβοι κέκτηνται 3 ἄλλας ἐκκλησίας ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῷ τῆς πόλεως Πρεσρένης μὲ πλείονα προσοδοφόρα κτήματα, ἴσως δεκαπλάσια τῶν τῆς γραικοβλαχικῆς κοινότητος, θεωροῦμεν ὅτι οὗτοι ὠθοῦνται εἰς τὴν ἄδικον ταύτην ἀπαίτησιν οὐχὶ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀλλοτρίων σκοπῶν, ἐνθαῤῥυνόμενοι πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ τοῦ μητροπολίτου Ῥασκοπρεσρένης, ἐν τῇ παύσει τοῦ ὁποίου ἔγκειται μόνον ἡ ἡσυχία τῆς ὀρθοδόξου ἐκείνης κοινότητος, καὶ ἣν ἐνοχλῇ τοῦ ὁποίου ἐισιχύουσιν ἀκόμη ἔγγραφα ἐπίσημα, φέροντα σφραγῖδα μὲ σύμβολα τοῦ πάλαι ποτὲ ἐν Ἱππεκείῳ πατριαρχείου, δι' ὧν οὗτος τιτλοφορεῖται ὡς αὐτοκέφαλος «ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Ἱππεκείου, Ῥασκοπρεσρένης, Σκόδρας καὶ λοιπῶν ἐπαρχιῶν».

Ὑποβάλλοντες ὅθεν τελευταῖον μετὰ σεβασμοῦ τῇ μητρὶ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, ὅτι πᾶσα ἀπόφασις περὶ τοῦ ἐν Πρεσρένῃ ναοῦ καὶ τῶν ἐκεῖ ἀκινήτων κτημάτων τῆς γραικοβλαχικῆς κοινότητος ἀντικειμένη εἰς τὰ πέρυσιν ἐξενεχθέντα θέλει ἐμβάλει ἡμᾶς τε καὶ ἅπαντας τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν εἰς ἀπόγνωσιν, διαγγέλλομεν τῇ τε Γ. Θ. Παναγιότητι καὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τοσούτων πιστῶν ὀρθοδόξων ἐν ταῖς κρισίμοις ταύταις περιστάσεσιν ἔσεται ἀπελπιστικὴ καὶ ἐνδεχόμενον νὰ φέρῃ συνεπείας ὀλεθρίας, ἃς πάσαις δυνάμεσιν ἀπωθήσαμεν μέχρι τοῦδε, καὶ εἰς τὰς ὁποίας λογισθήσονται ὑπεύθυνοι οἱ κατὰ τοῦτο πολιτευθέντες ἀδίκως.

Εὐέλπιδες ὅτι, ἡ ταπεινὴ ἡμῶν αὕτη αἴτησις θέλει τύχει εὐμενοῦς ἀποδοχῆς, καὶ ἐξαιτούμενοι τὰς παναγίας εὐχὰς καὶ εὐλογίας διατελοῦμεν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 6 ἰουνίου 1874.

Τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος εὐπειθέστατοι.

(Ἕπονται περὶ τὰς 300 ὑπογραφάς).

Η ΟΜΟΓΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΑΓΑΝΡΟΚ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Ταγανρὸκ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27|8 ἰουνίου.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι πάντες ἐν γένει οἱ κακοθελληταί μας δράττονται εὐκαιρίας τινὸς ὅπως ἐνστάζωσι τὸν ἰὸν τῆς χολῆς των κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, παντοῦ δὲ καὶ πάντοτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου αὐτοῦ ὁ Ἕλλην θεωρεῖται Πκρίας κατακρινόμενος καὶ ἐξουθενούμενον ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομον. Καὶ ὅμως ἂν ἀμερόληπτος ἑταστὴς καλῶς ἐπισκοπήσῃ, θέλει πεισθῆ ὅτι ὁ Ἕλλην ὡς ἔθνος καὶ ὡς ἄτομον ἐμπεριεκλείει τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα ὧν στεροῦνται αὐτοὶ οἱ κακοθελληταί του, καὶ ἅπερ ἀναλλοίωτα ἀπαντῶνται καὶ εἰς τοὺς ἐνδόξους αὐτοῦ προγόνους, ἀφ' ὧν ζητοῦσι νὰ τὸν ἀποξενώσωσι· καὶ εἶναι ταῦτα, πατρὶς, γλῶσσα, θρησκεία, τιμαλφέστατα ἀντικείμενα τῆς ἀγάπης του, συνδεδεμένα ἀναποσπάστως ἀλλήλοις, καὶ οἷς ὡς συμβόλῳ χρώμενος ἀναγνωρίζει τὸν ὁμογενῆ, θεμελιοῖ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, καὶ δι' ἃ προσβαλλόμενα ἢ ἀπολλύμενα θυσιάζει, ὡς ἐθυσίασε, ζωὴν, τιμὴν, περιουσίαν. Παντοῦ ὅπου ἂν τὸν ῥίψῃ ἡ τύχη του, ἡ φλὸξ τῆς τριάδος ταύτης τὸν θερμαίνει, τὸ πῦρ ταύτης τὸν φωτίζει, ὅπερ φυλάττει ἄσβεστον, καθὼς τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς Ῥώμης αἱ Ἑστιάδες. Πτωχὸς καὶ ἄστεγος βαίνων πλάνητα πόδα εἰς ξένην γῆν, μικρὰν τῆς πεφιλημένης πατρίδος, «ἥς καὶ κάπνὸν ἀναθρώσκοντα νοῆσαι θανέειν ἱμείρεται», ἄνευ μέσων, προστασίας, ἀρωγῆς, διὰ μόνης τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν οἰκονομίας, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἱκανότητός του, ἅμα σχηματίσῃ μακρὰν περιουσίαν, πρώτιστον μέλημα αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις καθήκοντος πρὸς τὰ τρία ταῦτα, ἵδρυτις σχολείου πρὸς συντήρησιν τῆς γλώσσης καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων του, ἀνέγερσις ἐκκλησίας πρὸς τέλεσιν τῶν τῆς θρησκείας του, σύστασις συλλόγων πρὸς κοινὴν φωταγώγησιν, οἰκοδόμησις παρθεναγωγείων πρὸς διαπαιδαγώγησιν τῶν κορασίων του, νοσοκομείων καὶ τόσων ἄλλων ἱδρυμάτων ὅσα ἡ κοινωνικὴ κατάστασις, τὰ μέσα καὶ αἱ ἐλευθερίαι τῆς χώρας ἐφ' ἧς βιοῖ τῷ ἐπιτρέπουσι.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἡ ἐνταῦθα ἑλληνικὴ ἀποικία κατὰ πολὺ, μὲ λύπην μας τὸ λέγομεν ὑστέρει ἄλλων ἀσυγκρίτως ὑποδεεστέρων νωθρῶς καὶ ἀπαθῶς ἀκούουσα τὰς ἀπανταχοῦ τῶν ὁμογενῶν ἠθικὰς βελτιώσεις καὶ διανοητικὰς προόδους. Καὶ τίνες οἱ λόγοι; Μὴ ἡμοίρει τῶν ἀνωτέρω ἑλληνοπρεπῶν αἰσθημάτων; Ὄχι· διότι πλέον ἢ ἅπαξ ὤρεξεν ἀρωγὸν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ ταλαιπώρου ἔθνους καὶ τῆς ἔξω διαπλάσεώς του. Μὴ ἠπόρει μέσων; Οὔτε εἶναι ἡ πρώτη πόλις τῆς Ἀζοφικῆς, ἥτις ἀριθμεῖ πολυπληθεστέρους κατοίκους Ἕλληνας καὶ πλειοτέρους ζαπλούτους. Λόγοι τῆς ὀπισθοδρομήσεως ταύτης εἶναι ἄμ-εἰ-πλουσιώτεροι δὲν ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην σχολῆς, ὡς προσλαμβάνοντες πρὸς παίδευσιν τῶν τέκνων αὐτῶν λικοδιδασκάλους· λόγοι ἄλλοι οἱ καὶ σπουδαιότεροι, ἄλλως τε δὲ λίαν εὐνόητοι, εἶναι πολλοὶ οὓς ἡμεῖς ἀποσιωπῶμεν.

Τὸ ἀληθὲς ὅμως εἶναι ὅτι ἔχουσιν ἐκκλησίαν ἑλληνικὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νομίζει τις ὅτι ἀκούει κινέζικα ὄχι ἑλληνικά— εἶχον δὲ καὶ μικροσκοπικόν τι σχολεῖον, κείμενον ἐν ἀφασίᾳ, ὅπερ μᾶλλον ἠδυνάμεθα ν' ἀποκαλέσωμεν, παιδαγωγεῖον καθότι, διὰ τὸν τύπον, ὅπῆρχεν εἷς καὶ μόνος διδάσκαλος παραδίδων πτωχοπροδρομικήν τινα γλῶσσαν, ἀλλὰ τί σημαίνει; Ἴσως ὁ ταλαίπωρος οὗτος ἐνόμιζε ὅτι πράγματι ἐξεμάνθανε τοὺς παῖδας τὴν γλῶσσαν τοῦ Ξενοφῶντος, ἀφοῦ αὐτὴν ἐδίδασκεν. Ἐν βραχυλογίᾳ τὸ σχολεῖον τοῦτο ὑφίστατο ἐφ' ἑκανὸν καιρὸν πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν τῶν παροίκων Ἑλλήνων.

Ἀλλὰ πρὸ τριῶν ἐτῶν τὰ πράγματα ἠλλαξανφάσιν, ὅτε ἐκλεχθείσης ἐφορίας τοῦ σχολείου τῶν ἀξιοτίμων κκ. Ἡσαΐου, Φιλιέρου, Σιφναίου ἐμπόρων καὶ Χαραμῆ, διδασκάλου, ἀνδρῶν δραστηρίων καὶ διαπρεπόντων ἐπὶ ἑλληνοπρεπείᾳ, τὸ σχολεῖον ἔγεινε σχολὴ, ἤρχιζε νὰ μεταβάλλῃ φυσιογνωμίαν, καὶ πολλὰ νὰ ὑπόσχηται ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ πράγματι διὰ τῆς ἀόκνου προσπαθείας τῶν δύο πρώτων ἐφόρων, διὰ τοῦ ἀκαμάτου πρὸς τὰ γράμματα ζήλου των, διὰ τῆς ἐπιῤῥοῆς ἧς ἀπολαύουσιν ἐν τῷ τόπῳ καὶ τῆς κοινωνικῆς καταστάσεώς των, κατώρθωσαν νὰ ὁρίσωσιν ἓν τακτικὸν εἰσόδημα πρὸς συντήρησιν αὐτῆς, συμφωνηθέντος ὅπως ὅλοι οἱ ἕλληνες ἔμποροι ἀποτίωσιν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξωγωγῆς 1 ο|ο ἐπὶ 12 πουτῶν βάρους καὶ 1|3 κακπικίου ἐφ' ἑκάστης ψάθης δημητριακῶν, νὰ φέρωσι διδασκάλους τρεῖς ἐξ Ἀθηνῶν εὐπαιδεύτους καὶ καλῶς ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά των, νὰ δημιουργήσωσι πολλὰς τάξεις μαθημάτων μέχρι σχολαρχικῆς, κατὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι σχολειακὸν σύστημα, νὰ αὐξήσωσι τὸ οἰκοδόμημα τῆς σχολῆς, νὰ περιάψωσι τέλος μορφὴν καὶ εἶδος τοιαύτης ἀπὸ ἀηδοῦς καὶ ἐσκληκυίας, οἷα ἦτο τὸ πρίν. Τοιουτοτρόπως ἀμέσως ἠκούσθη ὅτι ἔχομεν σχολεῖον, τότε παρεκινήθησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀριστοκράται μας νὰ πέμψωσιν εἰς αὐτὸ τοὺς παῖδάς των, συνέῤῥεον ἀθρόοι οἱ Ἑλληνόπκιδες τῆς μεσαίας καὶ κατωτέρας τάξεως, καί τινες Ῥῶσσοι ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἑλληνικῆς, ὥστε ἠρίθμει ἄνω τῶν ὀγδοήκοντα μαθητῶν. Καὶ ἕως ἐδῶ μὲν ἡ σχολὴ ἔβαινε κατ' εὐχὴν καὶ ἑλληνικὴν ἐπιθυμίαν, ἀγλαοὺς καρποὺς παράγουσα καὶ τοὺς διψῶντας παιδείας παῖδας ἀναψύχουσα διὰ τῶν πνευματικῶν ναμάτων της καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἀρδεύουσα. Ἀλλ' ἀῤῥης καὶ παρ' ἐλπίδα πρὸ μηνὸς σχεδὸν μεταβὰς ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν ῥωσσικῶν σχολῶν πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῆς ἤρχισε νὰ ἐξετάζῃ τοὺς διδασκάλους τίνα· μαθήματα παραδίδουσι, πόσα εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ πόσα εἰς τὴν ῥωσσικὴν, ἂν οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων πτυχίων καὶ πολλὰ ἄλλα ἐρωτήσεις ἀποτείνας. Συνεπείᾳ τούτου, τὴν ἐπαύριον αἴφνης μανθάνομεν ὅτι ἡ λαμπὰς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀνέδωκε τὴν τελευταίαν ἀνάπαλσιν, τὸ σχολεῖον ἔκλεισε. Τώρα, μὴ μ' ἐρωτᾶτε διατί, καθότι ὁλ καταλάβῃ ἡ διατριβή μου πολὺν χῶρον. Τοῦτο μόνον ἠξεύρω, ὅτι παντοῦ ὡμίλουν περὶ τοῦ συμβάντος τούτου ὡς σπουδαιοτάτου. Γενικὴ κατήφεια καὶ ἀποθάῤῥησις κατέλαβε πάντας ὁπότε εἷς ἄνθρωπος ἐγείρεται ἀρτόντος, ὁ ἔφορος κ. Ἡσαΐας, ἡ τιμὴ ἀληθῶς τοῦ ἐνταῦθα ἑλληνισμοῦ, προστρέχει εἰς τοὺς ἄλλους ἐφόρους, παροτρύνει αὐτοὺς, ὅπως μεταβῶσιν ἐν σώματι καὶ παραστήσωσι παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως ἡμῶν τὰ διατρέξαντα, ἐκθέσωσι τὸν σκοπὸν τῆς σχολῆς, συνεννοηθῶσι τέλος μετ' αὐτοῦ καὶ καταλήξωσιν εἰς ἓν θετικὸν ἀποτέλεσμα.

Πράγματι, ὁ ἔπαρχος, ἀνὴρ πεπειραμένος, γνωρίζων τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καὶ προστάτης τῆς παιδείας ὅπως καὶ ἡ σεβαστὴ κυβέρνησίς του, ἀκροασάμενος αὐτῶν, ἐνεθάῤῥυνεν εἰπὼν ὅτι τὸ σχολεῖον δύναται νὰ ἐξακολουθῇ ὡς πρὶν παραδιδομένων ἐλευθέρως τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων, πλὴν τῆς κατηχήσεως ἐξηγητέας, καὶ εἰς τὰς δύω γλώσσας, τὴν ἐγχώριον καὶ τὴν ἑλληνικήν. Οἱ ἔφοροι ἀπερχόμενοι ηὐχαρίστησαν τὸν εὐγενέστατον τοῦτον κύριον, ὃν καὶ ὠνόμασαν πίστιμον ἔφορον, ὑσάντες τὴν σχολὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ. Καθὼς τὸ ἄνθος ἐκεῖνο ὅπερ κλείει βλέπον προμηνυομένην καταιγίδα ταύτης δὲ παρελθούσης, ἀνοίγει ῥαδινὸν τὰ φύλλα του εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτίνας, οὕτω καὶ ἡ ἡμετέρα σχολὴ ἀμέσως τὴν ἐπαύριον ἠνεώχθη θαλλερὰ καὶ εὐσταλὴς βαίνουσα εἰς τὸν προορισμόν της μετὰ πλείονος θάῤῥους καὶ ζέσεως ἢ πρίν.

Περαίνων, καθῆκον ἀπαραίτητον θεωρῶ νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ, ἐν ὀνόματι τῶν παρικούντων ὁμογενῶν τοὺς ἐπαίνους καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἀληθῶς ἑλληνοπρεπεῖ πορείᾳ τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ἡσαΐα, τοῦ μετριόφρονος, τούτου ἀνδρὸς, οὗ ὁ ὑπὲρ τῆς σχολῆς ἔνθερμος ζῆλος, πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δ' ἐπὶ τῆς παρούσης περιστάσεως, ὑπερηκ

κειωθεὶς πρὸς τὴν ἐνταῦθα δικονομίαν διὰ τῆς συχνῆς φοιτήσεως ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἔτυχεν ἐπίσης καὶ παρὰ τῆς ἐν τῇ Ὑ. Πύλῃ συστάσεως ἐξεταστικῆς τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ διπλώματος αὐτοῦ καὶ τῷ ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὁ τίτλος δικηγόρου.

Κατέχων οὕτω τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὁ κ. Ν. Χατσεριὰν πιστεύομεν ὅτι θέλει εὐαριστήσει πάντας ὅσοι διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῶν ἤθελον τὸν τιμήσει.

Τὸ γραφεῖον αὐτοῦ κεῖται ἐν Γαλατᾷ, κατὰ τὴν ὁδὸν Σεντουκιλάρ, Σαρνισλὴ χὰν, ἀρ. 11. 3

Ὁ ὑπεύθυνος καὶ ἰδιοκτήτης
Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΓΥΝΗ, μέσαιας ἡλικίας, δυναμένη νὰ ἐπιστατῇ πολυμελῆ οἰκογένειαν.

Εἰς τὸ ἐν Καράκιοϊ ἀπέναντι τῆς γεφύρας εὑρισκόμενον καρεκλοπωλεῖον τοῦ Ἰω. Καραβοπούλου εὑρίσκονται ξυρίχια καλῆς ποιότητος καὶ πωλοῦνται γρ. 24 ἡ ὀκά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Τὴν πέμπτην, 20 ἰουνίου (π. ἡμ.) γενήσεται ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις 130,000 μακαρόνων κλωστῆς διὰ τοὺς ὁποίους προσεφέρθησαν 33 παραδες τὸν μακαρᾶν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν μειοδοσίαν ταύτην προσκαλοῦνται νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ Δάρι Σουρὰ κατὰ τὴν ἄνω σημειουμένην ἡμέραν.

Ἀποθήκη παρὰ τοῖς κκ. Δέλλα Σούδα, Βέλιτς καὶ Σα, Ἀδελφοῖς Κανζούχ καὶ Κρουτσουκιάν.

ΑΛΗΘΗΣ
ΧΑΡΤΗΣ ΙΟΒ (JOB) διὰ **ΣΙΓΑΡΕΤΑ** (cigarettes)
τοῦ Ἰωάννου ΒΑΡΔΟΥ (de Jean BARDOU)

Διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῇ τις ἐπὶ τῆς αὐθεντικῆς προελεύσεως τοῦ προκειμένου χάρτου, παρακαλῶ τοὺς Κυρίους ἐμπόρους τοῦ μέρους τούτου, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἐπιθυμήσει νἀγοράσωσιν τὸν εἰρημένον χάρτην ἐκ πρώτης ἀγορᾶς νἀπευθύνωσι κατ' εὐθείαν τὰς αἰτήσεις αὐτῶν πρὸς τὸν

J. Z. PAULHAC { Κατασκευαστὴν ἐν τουλούζῃ Boulevard du vingt-deux Septembre, 64 / Κατάστημα εἰδικὸν ἐν Παρισίοις Rue Neuve-des-Petits-Champs, 36.

ΤΟΙΣ ΙΑΤΡΟΙΣ

Τὸ ἄριστον τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν, εἰς ἕξιν Κατάρρου, Νευρικῆς βηχὸς, Κουκκίτιδος, Ἀῦπνίας, καὶ παντὸς στηθικοῦ νοσήματος, εὐαρεστεῖ καὶ ἰατρὸν καὶ ἀσθενῆ — Ἐν κομλιάριον τοῦ καφὲ ἐξαρκεῖ. Ἐν Παρισίοις· Διδάκτωρ ΣΧΙΑΒΑΣ (CHABLE), 36, rue Vivienne.

Παρακατάθηκη. Παρὰ τοῖς ΚΚ. Δέλλα Σούδα, Βέλιτς καὶ Σα, Κασαπιὰν, καὶ Κιουτζουκιάν.

Μετ' ἐπαίνων ἔγκρισις ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας.

QUINA LAROCHE

ΧΡΥΣΟΥΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣΗΜΟΝ καὶ ἔπαινος τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας Ἀμοιβὴ 16,000 φράγκ.

(ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ)

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ δυναμωτικὸν, τονικὸν καὶ ἀντιπυρετικὸν, (ἐντελὲς ἔκχυμα τριῶν εἰδῶν κιγκίνας ἐρυθρᾶς, κιτρίνης καὶ φαιοχρόου). Πολὺ ὑπέρτερον τῶν συνήθων οἴνων καὶ σιροπίων, κατὰ τῶν λειψιπιμῶν, ἡαστραλγιῶν, χλωρώσεων καὶ πυρετῶν ἢ πυρετικῶν ἀσθενειῶν, ἐξαντλήσεων, κτλ.

ΚΙΝΑ ΛΑΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ (ferrugineux). Χρήσιμος εἰς τὴν ὀλιγοαιμίαν, τὴν ἀτονίαν, τὴν κρίσιμον, ἡλικίαν.

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, ὁδὸς Drouot, 22. **Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ**, παρὰ τοῖς ΚΚ. Βέλιτς καὶ Σα Δέλλα Σοῦδα, Ζαννῆ, Γιοβάνογλου, καὶ Κασαπιάν. **Ἐν ΣΜΥΡΝΗ**, παρὰ τῷ **Perpignani**, φαρμακοποιῷ. Ἐν Θεσσαλονίκῃ παρὰ τῷ κ. Παλαμάρια. Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Ι. Καζούχ, Ζαννῆ καὶ Κιουτσουκιάν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΝΕΡ.

ΝΟΜΙΚΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
8. Γαλατᾷ, Δημαρχικὸν Χάνι 8.

ΔΙΑΤΑΡΑΠΩΛΗΣΙΑ παντὸς εἴδους ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ, εἴτε ἐσωτερικῶν, εἴτε ξένων· ὡς καὶ συναλλαγματικῶν ἐξ ἁπασῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀγορῶν.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙΣ, ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΧΑΙΩΝ ΕΚ ΛΑΧΕΙΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ.

ΙΔΙΑ ΣΥΣΤΗΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΝΕΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΛΙΑΝ ΕΠΩΦΕΛΗΣ

Παραχωρήσεις ἐπὶ πληρωμαῖς βαθμιαίαις ὁρισθησομέναις τῇ ὁμοιβαίᾳ συναινέσει.

Τίτλων ἰδιοκτησίας καὶ συμμετοχῆς τῷ φέροντι.

Ἀφειρώντων μίαν ἢ πλείονας ὁμολογίας δανείων μετὰ κέρδους συγκειμένας ἐκ διαφόρων ὁμάδων ἐπωφελῶς συνημολογημένων ὧν τὰ πρωτότυπά εἰσι παρακατατεθειμένα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν κομιστῶν, ὅπως τοῖς ἀποδίδωνται ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῆς τελευταίας πληρωμῆς ἐχόντων τῶν κομιστῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητήτωσι τὴν ἔκδοσιν ἑκ προκαταβολῆς.

Τῇ προσεχεῖ 1η Ἰουλίου 1874 γενήσονται
αἱ κληρώσεις τῶν τριῶν μετὰ κέρδους δανείων τῶν ἐξῆς
ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ
ἔχον 3,300 ἀριθμοὺς ἐκ φράγκων 75,000, 15,000, 5,000, 2,000 1,000 κλπ.
ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ 1858
ἔχον 1500 ἀριθμοὺς ἐκ φιορινίων 200,000, 40 000, 20,000 10,000 κτλ.
ΔΗΜΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΒΙΕΝΝΗΣ ΤΟΥ 1874
περιέχον 1200 ἀριθμοὺς ἐκ φιορινίων 200,000, 50,000, 10,000 1,000 κλπ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δάνειον συνίσταται ἰδίως ἕνεκα τῶν παρεπομένων ὠφελημάτων ἅτινα εἰσὶν ἀνώτερα πάντων τῶν ἐκ τῶν ἄλλων αὐστριακῶν δανείων.

Εὑρίσκονται παρὰ τῷ ὑπογεγραμμένῳ ἐπὶ τιμῇ ὡρισμένῃ ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ
ΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΛΙΑΝ ΜΕΤΡΙΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ

ΠΡΟΜΕΣΣΑΙ παρέχουσαι δικαίωμα τῷ φέροντι εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὅλου κέρδους εἰς τὰς ἀνωτέρω κληρώσεις, καὶ ὧν αἱ πρωτότυποι ὁμολογίαι, αἱ πρὸς ταύτας σχετικαὶ ὑπάρχουσαι ἐν τοῖς κιβωτίοις τοῦ καταστήματος δύνανται νὰ ἐπιδεχθῶσι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καθ' ἣν ἤθελε ζητηθῇ ἀξία λόγου ἔκπτωσις τῆς τιμῆς λαμβάνει χώραν πρὸς ὄφελος τῶν ἀγοραζόντων σημαντικὸν ἀριθμὸν προμεσσῶν.

ΓΡΑΜΜΑΙΑ ΤΟΥ 86 ΛΑΧΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΣΑΞΩΝΙΑΣ.

Διὰ τὰς ἑξῆς πέντε κληρώσεις 16 ἰουνίου, 13 ἰουλίου, 17 αὐγούστου, 14 σεπτεμβρίου καὶ 12 ὀκτωβρίου 1874. Ἐκ τῶν κληροθησομένων 100,000 ἀριθμῶν αἱ 50,000 ἔχουσι τὰ ἑξῆς κολοσσαῖα κέρδη ἑκ ταλλήρων
150,000 100,000 50,000 40,000 30,000 20,000 10,000 8000 6000 5000.
ἀποτελοῦντων τὸ ὅλον τάλληρα 4,650,000 = φράγκα 17,437,500

Πληροφορίαι σαφέστεραι καὶ λεπτομερέστεραι ὡς καὶ κατάλογοι τῶν κληρώσεων δίδονται ὑπὸ τοῦ γραφείου

Δ. ΚΟΡΙΤΣΟΝΕΡ.

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

IMPERIAL	COMERCIAL UNION
Μὲ κεφάλαιον 1,600,000 Λιρ. Στερλ.	Μὲ κεφάλαιον 2,500,000 Λιρ. Στερλ.

Τὸ ὅλον κεφάλαιον Λίραι Στερλίναι 4,100,000.

Ἀναδέχεται παντὸς εἴδους ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων, καὶ ἄλλων ἰδιοκτησιῶν ἐν Πέρᾳ, Γαλατᾷ Κωνσταντινουπόλει, Βοσπόρῳ, Πριγκηπονήσοις κτλ διὰ μέσου τοῦ ὑποφαινομένου πράκτορος ἔχοντος καὶ πλήρη πληρεξουσιότητα τοῦ ἐξοφλεῖν ἐπιτοπίως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀναφορικῶς τῶν βραβείων, ὅρων, κλπ. ἀπευθυντέον τῷ

Γ. Ε. ΚΑΙΦΤΟΝ, πράκτορι.

Ἀριθ. 14, ὁδὸς Μεδρεσὲ (πλησίον τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου) ἐν Γαλατᾷ.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΥΔΩΡ ΔΙΣΑΝΘΡΑΚΟΥΧΟΝ ΣΟΔΙΚΟΝ

TCHITLI

(Παρὰ τὴν Προῦσαν).

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙ' ΑΥΤ. ΙΡΑΔΕ. 22 σεφὲρ, 1289 (1]13 ἰουν. 1861

Πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸ Γενὶ Τζαμὶ ἀριθ. 16, 18, 20 καὶ 22 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ τῷ καταστ' ματι αὐτῆς, ὁδὸς Χαρατσῆ, ἀριθ. 3 καὶ 23 ἐν Γαλατᾷ, ὡ φαρμακείῳ Δελ - Σούδα ἐν Πέρᾳ, καὶ παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις τῆς πρωτευούσης. Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Π. Τριανταφυλλίδῃ, φαρμακοποιῷ.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἔχει τὰ αὐτὰ θεραπευτικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ αἱ ἅπαντα τὰ τοιαύτης ὕδατα φύσεως τῆς Εὐρώπης.

ROB BOYVEAU LAFFECTEUR ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΘΕΝ

ἐν ΓΑΛΛΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ ΒΕΛΓΙΩ καὶ ΡΩΣΣΙΑ.

Ἐγγυόμενον ἀληθὲς διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἰατροῦ Giraudeau Saint-Gervais.

Μεταξὺ τῶν καθαρτικῶν τοῦ αἵματος τὸ Ἐκχύλισμα Βοαβὼ Λαφφεκτὲρ (Rob Boyveau Laffecteur) καθῆξεν πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν, καὶ ἕνεκα τῆς διηνεκοῦς δραστικότητός του, ἀναγνωρισθεὶς πρὸ τριῶν τεταρτων αἰῶνος, καὶ ἕνεκα τῆς Συνθέσεώς του ἀποκλειστικῶς φυτικῆς. Θεραπεύει ριζηδὸν, ἄνευ ὑδραργύρου τὰς ἐπιδερμικὰς ἀσθενείας, τὰ ἑξανθήματα, τὰς χοιράδας καὶ τας ἀσθενείας προερχομένας ἐκ τοκετῶν κρισίμου ἡλικίας, καὶ Κακοχυμίας.

Τὸ Ἐκχύλισμα Βοαβὼ Λαφφεκτὲρ συνιστᾶται ἰδίως κατὰ τῶν κολλητικῶν ἀσθενειῶν νέων ἢ ἀρχαίων ἢ ἀνθισταμένων εἰς τὸ Copahu, εἰς τὸν ὑδράργυρον καὶ εἰς τὸ Ἰώδιον τῆς Ποτάσης.

Γενικὴ Ἀποθήκη, 12, Rue Richer, ἐν Παρισίοις. Δισπιστεῖτε ἀπὸ τὰς παραποιήσεις.

Ἀποθῆκαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τοῖς ΚΚ. Δελασοῦδα, Βέλιτς καὶ Σα, Ὀχανίδου Τσοβανοπούλου, Κασσαπιανοῦ, Ἀλκιάνου.

ΑΝΑΧΡΩΣΙΣ

ΛΕΥΚΗΣ ΚΟΜΗΣ

ΚΑΙ ΓΕΝΕΙΑΔΟΣ

Η ΣΤΥΜΜΑΤΙΚΗ ΜΥΡΑΛΟΙΦΗ (PommadeTannique) ἐπαναφέρει τὴν λευκὴν κόμην εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῆς χροιὰν, ἄνευ βαπτικῆς ἐνεργείας. Οἱ ἰατροὶ συνιστῶσιν αὐτὴν ὡς τὴν ἀρίστην τῶν ἄχρι τοῦδε γνωστῶν.

Η ΜΟΝΟΜΕΡΙΣ ΤΡΙΧΟΒΑΦΗ (Teinture Unique) ἡ ἁπασῶν εὐχρηστοτάτη (μία μόνη φιαλὴ) βάφει ἀκαριαίως τὸν πώγωνα, ἄνευ προπαρασκευῆς ἢ πλύσεως.

ΤΟ ΑΚΑΚΕΙΟΝ ΕΛΑΙΟΝ (Huile d'Acacia) ἐπαναφέρει βαθμηδὸν τὴν τε κόμην καὶ τὴν γενειάδα εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν χροιὰν, μηδόλως ῥυπαίνων τὴν ἐπιδερμίδα.

Η ΣΙΛΙΚΙΚΗ ΤΡΙΧΟΒΑΦΗ (Teinture cilicique), εἰς δύο φιάλας, ἡ ταχίστη κατὰ χρῆσίν, βάπτει διὰ παντὸς κόμην τε καὶ γένειον.

Η ΕΞ ΥΓΡΟΠΟΣΣΗΣ ΚΑΙ ΚΙΓΚΙΝΗΣ ΜΥΡΑΛΟΙΦΗ (Pommade au Goudron et Quinquina), τοῦ ἰατροδιδάκτορος Νύστεν, θεραπεύει πρόῤῥιζα πᾶσαν κόμης ἀσθένειαν καὶ ἀπείργει τὴν πολιότητα.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ, FILLIOL ET ANDOQUE, Chimistes-Parfumeurs, 49, rue Vivienne

Ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ, rue de Péra, 332

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΟΔΗΣΣΟΥ.

(Τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον κεῖται εἰς Μουμχανὲ τοῦ Γαλατᾶ).

Εἰς ΟΔΗΣΣΟΝ. Κατὰ δευτέραν καὶ πέμπτην. — Ἀφιξις εἰς Ὀδησσὸν τετάρτην καὶ σάββατον πρωΐ.—Ἀφιξις ἐξ Ὀδησσοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν δευτέραν καὶ πέμπτην.

Ἐξ ΟΔΗΣΣΟΥ ἀλληλογραφία δι' ἀτμοπλοίων μὲ ὅλους τοὺς ῥωσσικοὺς λιμένας τῆς Μαύρης Θαλάσσης, τῆς Ἀζοφικῆς, τῆς Χερσῶνος καὶ τοῦ Νικολάϊεφ, καὶ διὰ σιδηροδρόμου δὶς τῆς ἡμέρας μεθ' ἁπάντων τῶν ῥωσσικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν σιδηροδρόμων.

Ἡ διάρκεια τῆς μεταβάσεως ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ὀδησσὸν εἶναι 105 ὡρῶν

Διάρκεια ταξειδίου ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς Πετρούπολιν	ἡμέρας	Εἰς Παρισίους	6 ἡμέρας
» Μόσχαν	4 1/2 »	» Λονδῖνον	6 »
» Βιέννην	4 »	» Βερολῖνον	5 »

Διὰ ΠΟΤΙ. Ἀναχώρησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, πᾶσαν κυριακὴν πρωΐ Προσέγγισις εἰς Ἰνέπολιν, Σαμψοῦντα, Κερασοῦντα, Ὀρδοῦ, Τραπεζοῦντα καὶ Βατούμ. Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία μεταξὺ Βατοὺμ καὶ Πότι. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν παρασκευήν.

Εἰς ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ. Κατὰ δεκαπενθημερίαν τὸ σάββατον. Προσέγγισις εἰς Δαρδανέλλια, Σμύρνην, Χίον, Ῥόδον, Μερσίνην, Ἀλεξανδρέτταν, Ἀκοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν Πτολεμαΐδα, Ἰάφαν καὶ Πόρτ-Σαΐδ. Ἄφιξις εἰς Κων]πολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

Συνεχεῖς ἀναχωρήσεις εἰς Μασσαλίαν, Χάβρην, Ἀμβέρσην, Λονδῖνον, Ἰνδίας καὶ Κίναν.

Ἀπὸ τῆς 30 ἀπριλίου (12 μαΐου) θὰ ὑπάρχῃ ἀπ' εὐθείας ἀναχώρησις ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ταγανρὸκ κατὰ πᾶσαν δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην.

Τὸ πρακτορεῖον δέχεται ἐπιστολὰς ἁπλᾶς καὶ ἐπὶ συστάσει, καὶ ἀποστολὰς χρημάτων καὶ ἐντύπων διὰ τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὸν Καύκασον· ὡσαύτως ἁπλᾶς ἐπιστολὰς ἔντυπα καὶ δι' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην μέσον Ὀδησσοῦ.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ
ΛΟΝΔΙΝΟΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ.
Τακτικὴ γραμμὴ ἀτμοπλοίων τῶν κ.κ. A. Carnegie καὶ Westcott et Laurance.

Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Millwall διὰ Κωνσταντινούπολιν, Ὀδησσὸν καὶ Δούναβιν, λαμβάνοντα πραγματείας ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Ἠπείρου δι' ἅπαντας τοὺς λιμένας τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐξείνου πόντου.

ΕΚ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Harriet Agnes» τοῦ πλοιάρχου Wallace ἀναχωρῆσαν ἐκ Λονδίνου τὴν 3)15 ἐν. διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Δούναβιν ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 25]6 μαΐου.

ΥΠΟ ΦΟΡΤΩΣΙΝ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Silbury» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.
» «Barrasfortd» » καὶ Δούναβιν.

ΕΚ NEWCASTLE.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Mirfield» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ὀδησσόν.

ΕΚ LIVERPOOL.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Violet» διὰ Κωνσταντινούπολιν καὶ Ταγάνιον.

ΕΚ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Polam».

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ

τοῦ J. Π. ΛΑΡΟΖ (LAROZE)
2, rue des Lions-Saint-Paul, ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΣΙΡΑΙΟΝ ΛΑΡΟΖ ἐκ φλοιῶν πικρῶν χρυσομήλων (νερατζίων), **ΤΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΝΕΥΡΙΚΟΝ** Συνίσταται ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὡς ῥυθμίζον τὰς ἐνεργείας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντοσθίων, καὶ διορίζεται ὡς ὁ ἰσχυρότατος ἀρωγὸς τῶν σιδηρούχων ὑσιῶν καὶ τοῦ ἰωδούχου καὶ βρωμιούχου ποτασίου.

ΣΙΡΑΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ἐκ φλοιῶν πικρῶν χρυσομήλων, ἡνωμένον **ΒΡΩΜΙΟΥΧΩ ΠΟΤΑΣΙΩ** καὶ χημικῶς ἀγνόν. Τὸ ἀσφαλέστατον καταπραϋντικὸν ἐπὶ τῶν καρδιακῶν παθήσεων, ζώων πεπτικῶν καὶ πνευστικῶν ἀγγείων ἐν ταῖς νευραλγίαις τῆς ἐπιληψίας τοῦ ὑστερισμοῦ, τῆς αὐπνίας τῶν βριφῶν κατὰ τὴν ὀδοντοφυΐαν.

ΣΙΡΑΙΟΝ ΚΑΤΑΡΤΙΚΟΝ ἐκ φλοιῶν πικρῶν χρυσομήλων, ἡνωμένον **ΙΩΔΟΥΧΩ ΠΟΤΑΣΙΩ** Ἀντιδραστικὸν ἀπαράσφαλτον κατὰ τῶν χοιραδικῶν παθήσεων, τῶν φυματωδῶν, τῶν καρκινωδῶν, τῶν ῥευματικῶν, τῆς ἀρθροκάκης, τῶν ἀδήνων τῶν μαστῶν, καὶ τῶν συφιλιτικῶν συμπτωμάτων.

ΣΙΡΑΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΝ ἐκ φλοιῶν πικρῶν χρυσομήλων καὶ πικρᾶς κασσίας (Quassia Amara), ἡνωμένον **ΠΡΩΤΟΙΩΔΟΥΧΩ ΣΙΔΗΡΩ** Ἡ ὑγρὰ ἰώδης ἀποτελεῖ τὸν βέλτιστον τρόπον τοῦ μεταδίδειν τὸν σίδηρον κατὰ τῆς χλωρώσεως, τῆς λευκοῤῥοίας, τῆς ἀναστολῆς ἢ διακοπῆς τῶν ἐμμήνων, τῆς ἀναιμίας καὶ τῆς ῥαχίτιδος.

Παρακαταθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει: Della Sudda, Vélits et Cie, Kassapian, Zanni, Kutchukian, Ciobanoglou, Alekian, Canzuch ἀδελφοί; ἐν Σαλονίκῃ: Matteo Marocco ἀδελφοί, K. Scialon; ἐν Ἀνδρινοπόλῃ: A. Desplès.

Δρομολόγιον τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Ἀζιζιέ».

ΓΡΑΜΜΗ ΝΙΚΟΜΗΔΙΑΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δευτέραν, τετάρτην, σάββατον μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἀρετζοῦ καὶ Καραμουσάλ. Ἐπιστροφὴ ἐκ Νικομηδείας, κατὰ τρίτην, πέμπτην καὶ κυριακὴ μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ αὐτὰς ἑσπέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΚΡΗΤΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην κατὰ τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν, Δαρδανέλλια, Μιτυλήνην, Σμύρνην, Χίον Σύραν, Ἡράκλειον. Ῥέθυμνον καὶ Χανία. Ἐπιστροφὴ κατὰ δεκαπενθημερίαν τὴν τρίτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ σάββατον πρωΐ.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τετάρτην τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἰνέπολιν, Σινώπην, Σαμψοῦντα, Οἰνόην, Ὀρδοῦ, Κερασοῦντα, Τραπεζοῦντα, Ῥίζαν καὶ Βατούμ. Ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς δευτέρας.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΑΡΤΙΝ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν τετάρτην τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Ἡράκλειαν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν τετάρτην μετὰ προσεγγίσεως εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα. Ἄφιξις εἰς Κωνταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς.

ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΝΟΡΜΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν πέμπτην πρωΐ μετὰ προσεγγίσεων εἰς Πέργαμον· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν τῆς παρασκευῆς. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τοῦ σαββάτου.

ΓΡΑΜΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶσαν παρασκευὴν τὴν 4ην ὥραν μ. μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς Καλλίπολιν καὶ Δαρδανέλλια· ἐπιστροφὴ τὴν τρίτην κατὰ τὰς 2 ὥρας μ.μ. μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης.

Τὸ ἀτμόπλοιον θέλει προσεγγίζει εἰς τὸ ὅρος τοῦ Ἄθωνος κατὰ πᾶσαν ἑβδομάδα ὅτε μὲν ἐν τῷ ἀπόπλῳ ὅτε δὲ ἐν τῷ κατάπλῳ.

ΓΡΑΜΜΗ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως κατὰ πᾶν σάββατον πρωΐ μετὰ προσεγγίων εἰς Σηλύβριαν, Ἡράκλειαν· ἐπιστροφὴ κατὰ πᾶσαν δευτεραν πρωΐ μετὰ προσεγγίσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς λιμένας. Ἄφιξις εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν δευτέραν ἑσπέρας.

ΣΩΣΙΤΡΙΧΟΝ

Ὕδωρ τονωτικὸν τοῦ τριχοφόρου δέρματος.

Πολυπληθεῖς θεραπεῖαι ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ πολλῶν διακεκριμένων τῆς πωτευούσης ἰατρῶν εὐαρεστηθέντων ἵνα δοκιμάσωσι τὴν ἐφεύρεσίν μου παρὰ τῇ πελατείᾳ αὐτῶν ἐνθαῤῥύνουσί με ἵνα συστήσω αὐτὴν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ προφυλάξωσι τὴν κεφαλὴν ἢ τὸ γένειον αὐτῶν ἀπὸ τῆς φαλακρότητος ἐγγυόμενος περὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας.

Τὸ Σωσίτριχον ἔ